ISSN 0132-4462.
№ 9 2012
ВЕРЕСЕНЬ

перець

Юрій ОПЕКАН

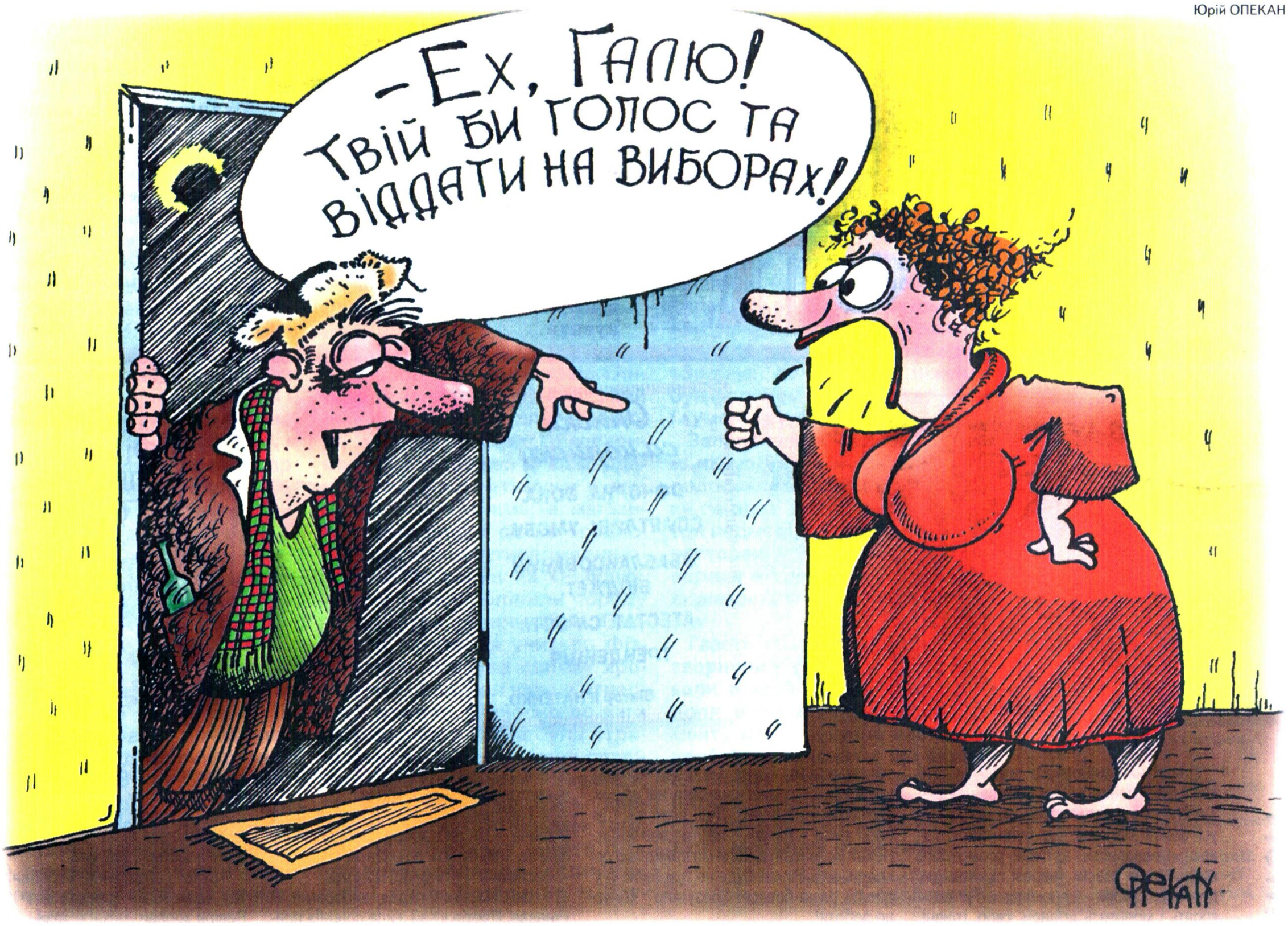

Олена ЦУРАНОВА

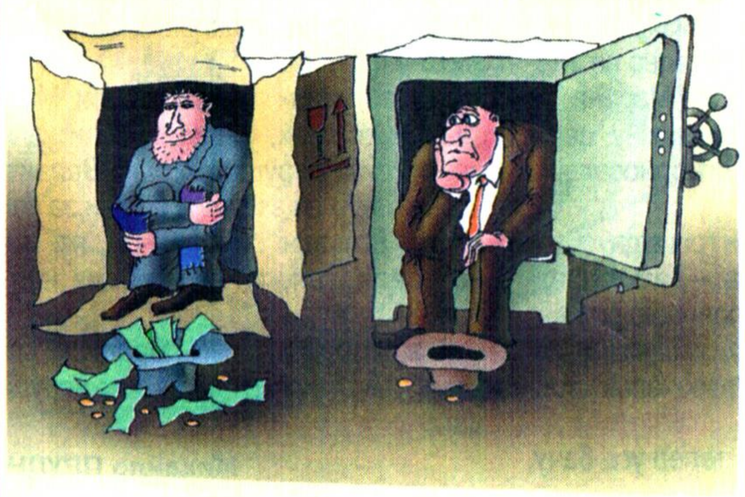

Володимир АДАМОВИЧ

Олег ГУЦОЛ

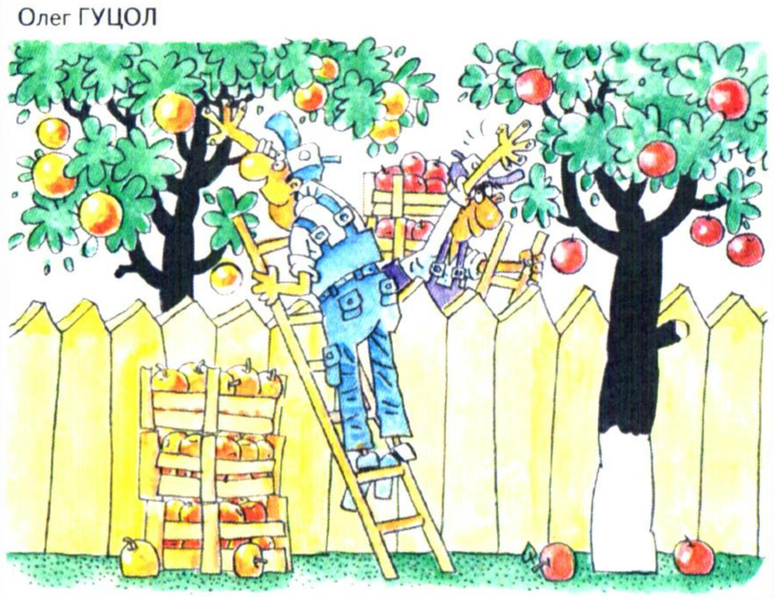

Анатолій ВАСИЛЕНКО

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

ПОРИ РОКУ

Дві пори року
В деяких людей:
Футбол — хокей.

ЦІНА

— Скажіть, де тут шніцель,
а де тут котлета? —
цікавлюся я
в працівниці буфету.
Вона пояснила одразу мені:
— Найкраще дізнатись про це
по ... ціні.

РЕЗУЛЬТАТ

Ми вчора комп'ютер придбали,
Програму у нього заклали
Про наш чималий колектив,
А він нас усіх... скоротив.

ПРО САТИРУ

— Сатиру любите? —
цікавлюся у діда.
— Люблю, якщо сатира
про сусіда.

Ігор СІЧОВИК.

ІАП
ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО «ПЕРЦЯ»

ЧОМУ ВОНА ТАК НАЗИВАЄТЬСЯ?

Фахівці Центру незалежних експертиз «Тест» перевірили з чого виробляють в Україні ковбасу. Виявилося, що навіть у найдорожчих ковбасних виробах є генномодифікована соя, яка у нас заборонена. А у «Лікарській» ковбасі українських виробників – до 10% складу продукту взагалі неможливо ідентифікувати.

«Тепер зрозуміло, чому вона так називається, – коментуючи інформацію, пожартували в штаб-квартирі ІАП. – З'їв «Лікарську» – і до лікаря».

«УЧІТЕСЯ, БРАТИ МОЇ, ДУМАЙТЕ, ЧИТАЙТЕ...»

Відшумів у Львові XIX Форум видавців. Пошановано переможців, вручено нагороди. Та як би ми не тішилися,

Вадим СИМИНОГА

Описки самописки

ОФЧОРНА ЗОНА.

СПИЯТЛИВІ УМОВИ.

ЗБАБЛАНСОВАНИЙ БЮДЖЕТ.

АТЕСТАТ СІРОСТІ.

ТРЕНДЕНЦІЯ.

Віктор ІГНАТЕНКО.

Володимир АДАМОВИЧ

ШИРОКИМ ФРОНТОМ
ГУМОРЕСКА

Начальник виборчого штабу партії «Хай зійде сонце!» Олег Олександрович Тулиголова вранці зібрав, як він казав, усі бойові багнети. Це були сонні співаки, танцюристи, артисти розмовного жанру, і не зовсім тверезі піротехніки, для яких вибори – це «жнива». Тут вони косять і молотять долари, євро, гривні, агітуючи за найкращих, найдемократичніших, найчесніших, най і ще раз най…

– Сьогодні ми широким фронтом наступаємо на Соколине, Суху Балку і Ріпки… Це останні три села Зозулинського району. І відразу – вперед! До сусідньої області.

– У Ріпки можна не їхати. – Зауважив представник місцевої влади, який був головою районного партійного осередку і супроводжував агітаторів.

– Це ж чого? – здивувався Тулиголова.

– Так там тільки два діди і три баби залишилося. Село вигибає…

– Ну, ну! – грізно глянув на місцевого однопартійця Олег Олександрович. – Що це за песимізм?! Голова нашої партії закликає: «Хай сонце зійде над кожною оселею!» Ці слова написано на наших партійних знаменах. Два діди чи три баби живе у Ріпках – не має значення. Нехай вони вірять, коли ми прийдемо до влади, то в Ріпках буде не три баби, а у десять разів більше! Зрозуміло? Тепер до роботи!

Десь під обід у Ріпках заревіли автомобілі. Серед села, на вигоні, що заріс густим споришем, зупинилися.

– Де тут у вас клуб? – запитали у баби Марини, яка підійшла до прибульців: мо' внук із Києва з друзяками пригуркотів.

– Отам був, – показала сухою палицею баба. – Минулої зими спалили.

– Хто? – здивувалися артисти.

– Та самі й спалили. Зима була люта. А ні вугля, а ні дров власть не дає. То клуб і пустили на дрова. Він уже й так розвалюватися почав. Бо там годів із десять тільки щурі й розкошували.

– Так, – сказали техніки, – спорудимо сцену на вигоні.

– Бабцю, передайте усім жителям села, що увечері буде концерт. Артисти до вас із столиці приїхали, – попросив представник місцевої влади.

– Господи! – перехрестилася баба Марина. – Це не к добру. Мабуть, знову ціни на хліб будуть повишать.

Заспокоїв її тільки дід Микола:

– Це, Марино, перед виборами. Я узнавав. Партія «Хай зійде сонце!» приїхала агітувати. Щоб ми віддали на виборах за неї голоси.

– А гречку не привезли? – поцікавилася баба Надя.

– Питав. Кажуть, що обоз із продовольством відстав. Під'їде пізніше.

– А що, сонце без партії тепер не зможе сходити? – спитала баба Марина.

– А я подумала, передвижну церкву строять, – підійшла до односельців баба Ніна.

– Я тобі й без батюшки гріх відпускаю, – пожартував дід Микола. – Там того гріха було усього два з половиною рази.

А увечері загуркотіло, зашуміло, задвигтіло, засяяло… Розпочався концерт!

– Ой, а я без окулярів тепер усе бачу, – здивувався дід Валентин, всідаючись у першому ряду.

– А я думала, що вже зовсім оглухла, – усміхнулася баба Ніна у вишиванці. – А виявляється, усе чую.

Артисти старалися. Барабани гупали так, що собаки зривалися з ланцюгів. Ревіли корови, мекали кози… Динаміки ледь не репалися.

– Хай у Ріпках знають, що таке цивілізація! – відтягувалися на сцені хлопці з рок-групи.

Та останню крапку поставили піротехніки. Під завершальні акорди музики загримів феєрверк!

Від потужних залпів у баби Марини завалився льох, у діда Миколи на хату впала стара груша. У діда Валентина корова вибігла з хліва, тягнучи за собою ясла. Домашні гуси і качки, які ніколи не літали, залопотіли крильми над селом…

А агітатори швидко зібралися, сіли в автобуси і широким фронтом вирушили далі.

Михайло ПРУДНИК.

Юрій ОПЕКАН

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ганьбиш батьківщину перед усім світом!

що таке свято у нас є, факти навівають на сумні роздуми, бо за рік в Україні випускається лише одна книга на людину. Це, на превеликий жаль, найнижчий показник у Європі. Щороку кількість надрукованих книг знижується на десять відсотків. У Росії на душу населення нині припадає 5 книг, у Білорусії – 4,5, а в країнах ЄС – 7.

Експерти говорять, що показник 2,5 примірників на людину вважається тим рубежем, після якого настає зниження інтелектуального рівня нації.

ДОРОГІ ДОРОГИ

Більшість доріг в Україні побудовано в 60-70-их роках минулого століття. За нормами їх треба ремонтувати через кожні 12-15 років. Якби ж то так було! Фахівці підрахували, якщо фінансування залишиться на нинішньому рівні, то для ремонту усіх українських доріг буде потрібно 85 років! Чи, може, владці вважають, що до того часу усі наші співвітчизники літатимуть на гелікоптерах, літаках, у крайньому випадку, на дельтопланах?

Олексій КОХАН

УСМІШКИ З КОНВЕРТА

В АЕРОПОРТУ

— Документи є?

— Два паспорти...

— Український і закордонний?

— Ні, на холодильник і телевізор.

НА ОКРУГАХ

— Охрімчук, чому ви минулого тижня тільки раз вийшли на роботу?

— Так я, як і депутати, працював на округах... Вони ж теж раз на тиждень засідають, а то все на округах та на округах...

— Які ще округи? І де це ви працювали?

— На селі. Город перекопав, курник перекрив, кругом хати огорожу підлатав...

Надіслав Остап МИХАЙЛОВИЧ. м. Київ.

СХОЖИЙ

Біля під'їзду стоїть молоде подружжя, жінка колише дитячий візочок.

Біля них зупиняється бабця, дивиться на немовля і каже:

— Так схожий на татуся, як дві краплі води!

Чоловік блідне, а жінка задумливо зітхає:

— Взагалі-то це сусідка попросила побути з її дитиною.

Надіслав Роман ЯСИНЕЦЬ. м. Дубровиця на Рівненщині.

ТАЛАНТ

— Андрію, я прочитав, що всі талановиті люди — ліниві.

— Тоді я — талант. А може, й геній!

ОГОЛОШЕННЯ

«Віддам свою Мурку в гарні руки. А якщо руки дуже гарні, то забирайте й мене».

СПОКІЙ

І сотворив Господь жінку...

І немає з того часу спокою ні чоловікам, ні Богу...

ЗРУЧНІСТЬ

Система одного вікна — давать хабарі стало зручніше.

Надіслав Євген РОЗДОЛ. смт Михайлівка Запорізької області.

МАЙЖЕ З НАТУРИ

Свекруха

— Мамо, у мене для тебе сюрприз. Я одружуюся. Увечері приведу трьох дівчат. Чи здогадаєшся, яка з них — моя наречена?

Привів син увечері дівчат — білявку, брюнетку і руду. Коли гості розійшлися, він запитує у матері:

— І хто моя наречена?

— Руда!

— А як ти здогадалася?!

— А вона мені одразу не сподобалася.

А тепер...

У камеру засудженого на смерть заходить начальник в'язниці і каже:

— Прийміть мої поздоровлення! Вас помилувано, ви вільні!

Із радощів в'язень кинувся витанцьовувати, приспівуючи... Хвилин через п'ять отих веселощів чує:

— А тепер подивіться сюди. Вас знімала «Прихована камера».

А смисл?

Суперечка з дружиною немає ніякого смислу: в 90% випадків вона виявиться права, а в решті 10% ви виявитеся винними.

Надіслав Олександр ДАНИЛЕНКО.
м. Київ.

Помилочка

Якщо вам дорогу перебігла чорна кішка і чорна мишка, а потім чорна Жучка, а за ними чорна внучка і чорна баба — значить дід витягнув із землі не ріпку, а високовольтний кабель.

Пропозиція виборців

«Потрібно внести поправку до закону про депутатів, мерів, губернаторів та інших високопосадовців — скільки років перебував при владі, стільки ж одержуєш ув'язнення суворого режиму з конфіскацією».

Законспектував

Викладач перевіряє конспект студента.

— Це якась маячня божевільного.

— Що диктували, те й писав.

Надіслав Віктор БУГАЙ.
м. Роздільна Одеської області.

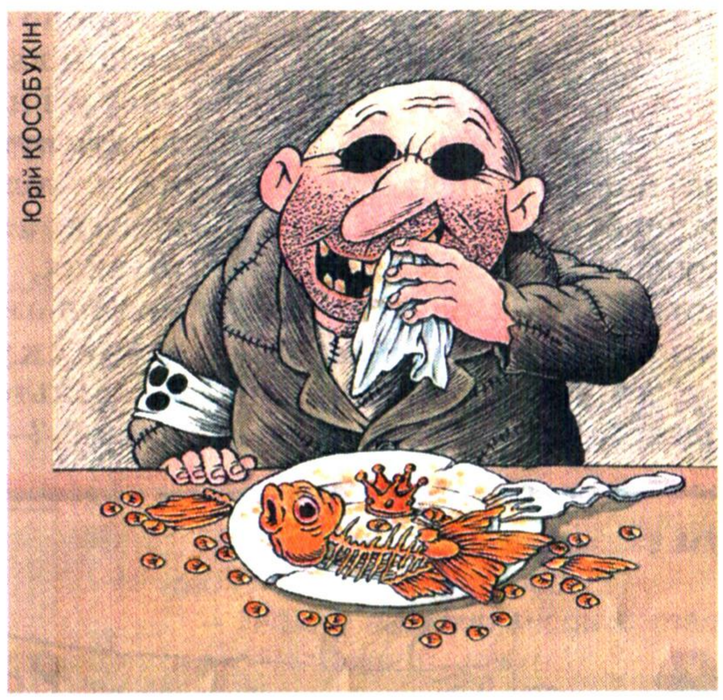

Увага! Увага! Розпочалася передплата на 2013 рік!

Незважаючи на галопуючий ріст цін, ми зробили усе можливе, щоб «Перець» був доступнішим для якнайширшого кола читачів. Тому вартість передплати на наступний рік не зросла ні на копійку і становить:

на 3 місяці — 16 грн. 41 коп.
на 6 місяців — 32 грн. 82 коп.
на 12 місяців — 65 грн. 64 коп.

У каталозі видань України на 2013 рік дивіться сторінку 155.
Індекс 74393.
Залучіть до наших передплатників своїх друзів, знайомих, родичів.
Маєте можливість — передплатіть журнал для рідної школи, бібліотеки...
Подаруйте людям радість і усмішку!
Щиро дякуємо!
Будьте з "Перцем"!

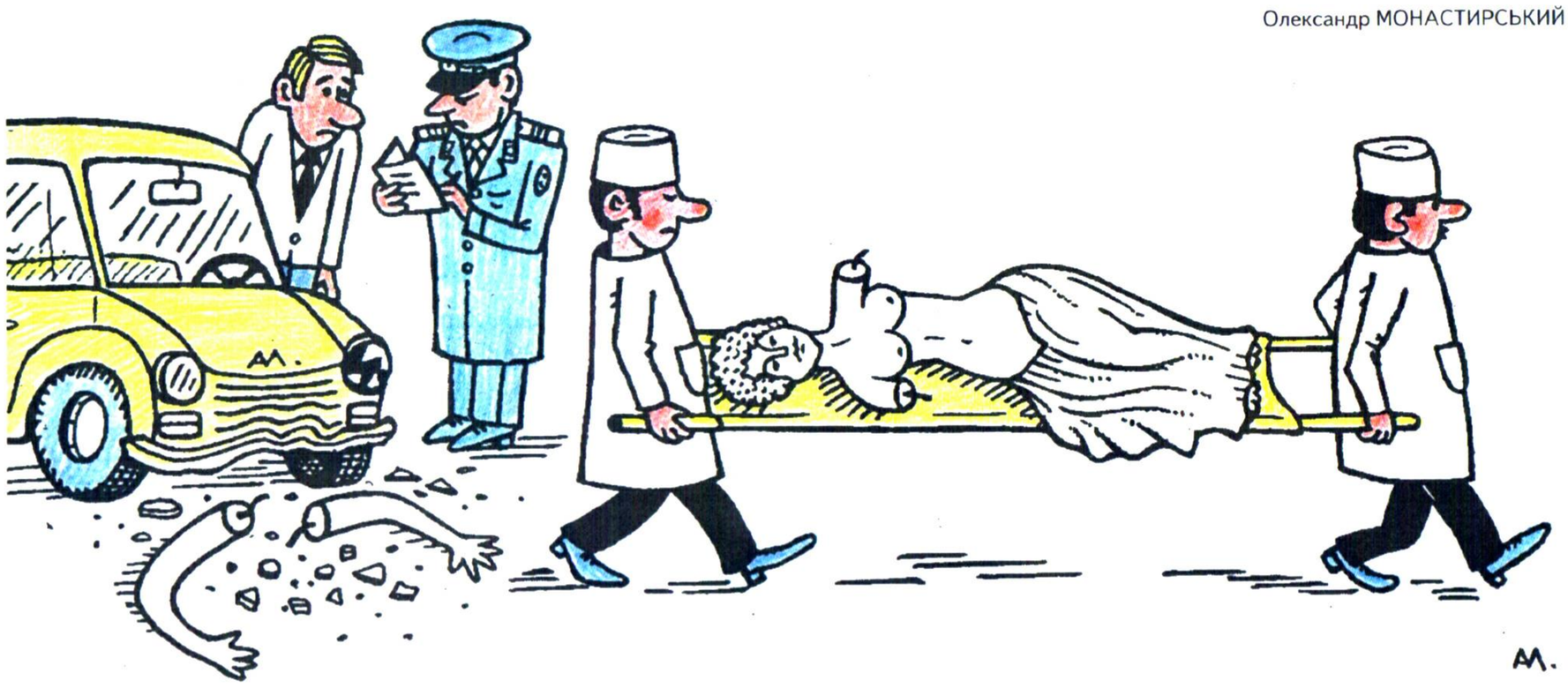

Лавочка

— Чули? Даісти зловили генерала-есбіста!

— Як зловили, він що — тікав? Не схоже на службу безпеки.

— Через те й зловили, що не схоже: вляпався чоловік у якусь дорожньо-транспортну халепу, хотів одмазатись од сержантів — витягнув генеральську посвідку...

— І що, хлопці не відпустили його?

— Най би витягав гроші...

Подібні балачки повсюдно точилися у Львові. Можна було подумати, що людям забракло детективних серіалів і вони поринули в усну творчість. Але невдовзі виявилося, що вигадок і фольклору в усьому цьому не так-то й багато: львівська преса повідомила про затримання працівниками ДАІ ошуста, який мав на руках посвідку генерал-майора СБУ.

Звісно, таких документів не пхають під ніс кожному стрічному. Нехтування цим і зіграло фатальну роль у долі шахрая: його запідозрили. А невдовзі з'ясували, що «корочки» він купив за грубі гроші, аби мати якісь пільги.

Цей пройда уподобав собі генеральство. Але, зважте, у такий самий спосіб міг би стати ким завгодно — «важняком» прокуратури, чи оперативником УБОЗу, чи податко-

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Вивчаю англійську, бо привіз із-за кордону папугу і не розумію, що вона каже...

Коротко кажучи

● Модно одягаючись, часто випускають свою дурість зовсім голою.

● Гостей, що приїздили на банкет, зустрічали по марках їхніх авто, а проводжали по тому, як хто у них залазив.

Василь КАЗЮКА.
м. Київ.

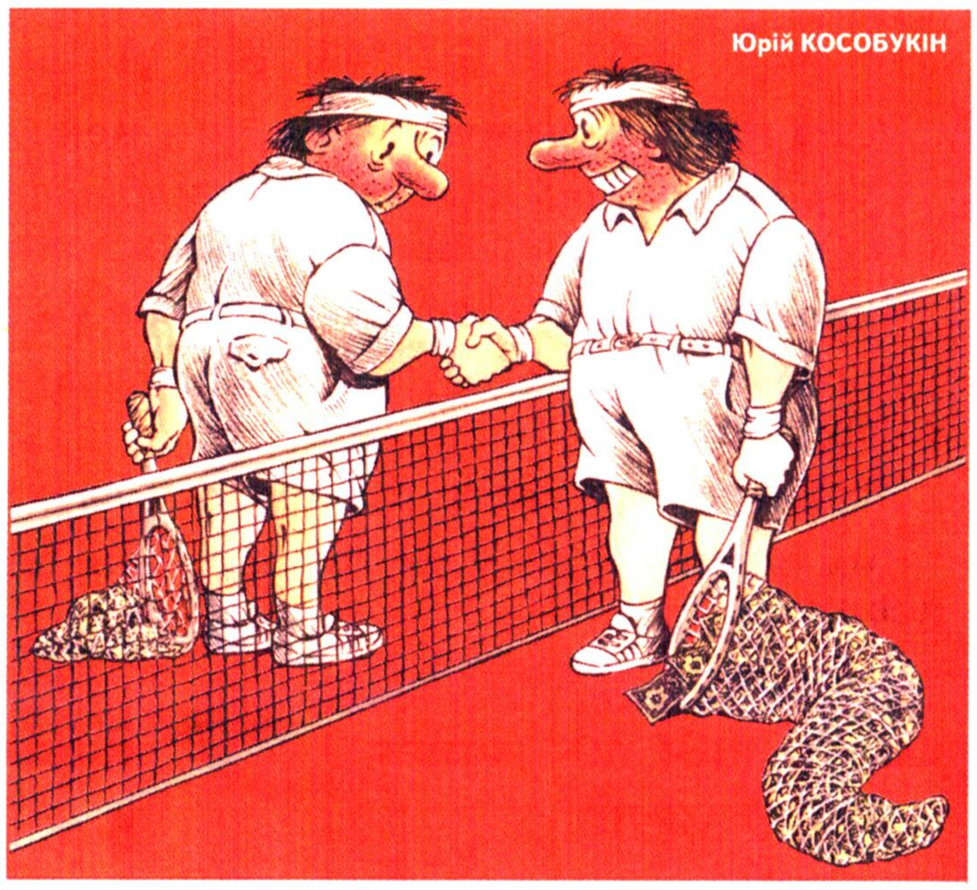

вим пурицем, чи... Та хоча б Джеймсом Бондом чи олімпійським чемпіоном із перетягування канату. Для цього у підпіллі діяла міжрегіональна злочинна група. Документи ж виготовляли на поліграфічній фірмі у Луцьку. Продавали їх

ЧУДОТВОРЦІВ

у середньому по 150 доларів США. І попит був! Більше того: він зростав. Численне кодло пройдисвітів у різних куточках країни козиряло такими «корочками» працівників Генпрокуратури, офіцерів СБУ, міліції та ін.

Наразі лавочку волинських чудотворців прикрили. Як сказано в офіційних паперах, співробітники Служби безпеки України затримали «на гарячому» (під час продажу підробленої посвідки) організатора незаконного бізнесу з виготовлення і реалізації фальшивих документів важливих державних структур.

«Підприємців», що примножували реєстр «серйозних громадян», і торгівців щаблями соціальної драбини прихистили у холодній, аби в належний час завести до судової зали.

Хочеться, ой як хочеться сподіватися, що пронози не встигли розжитися посвідками суддів.

Володимир ПАЛЬЦУН.

Іван САВЛЮК

Анатолій ВАСИЛЕНКО

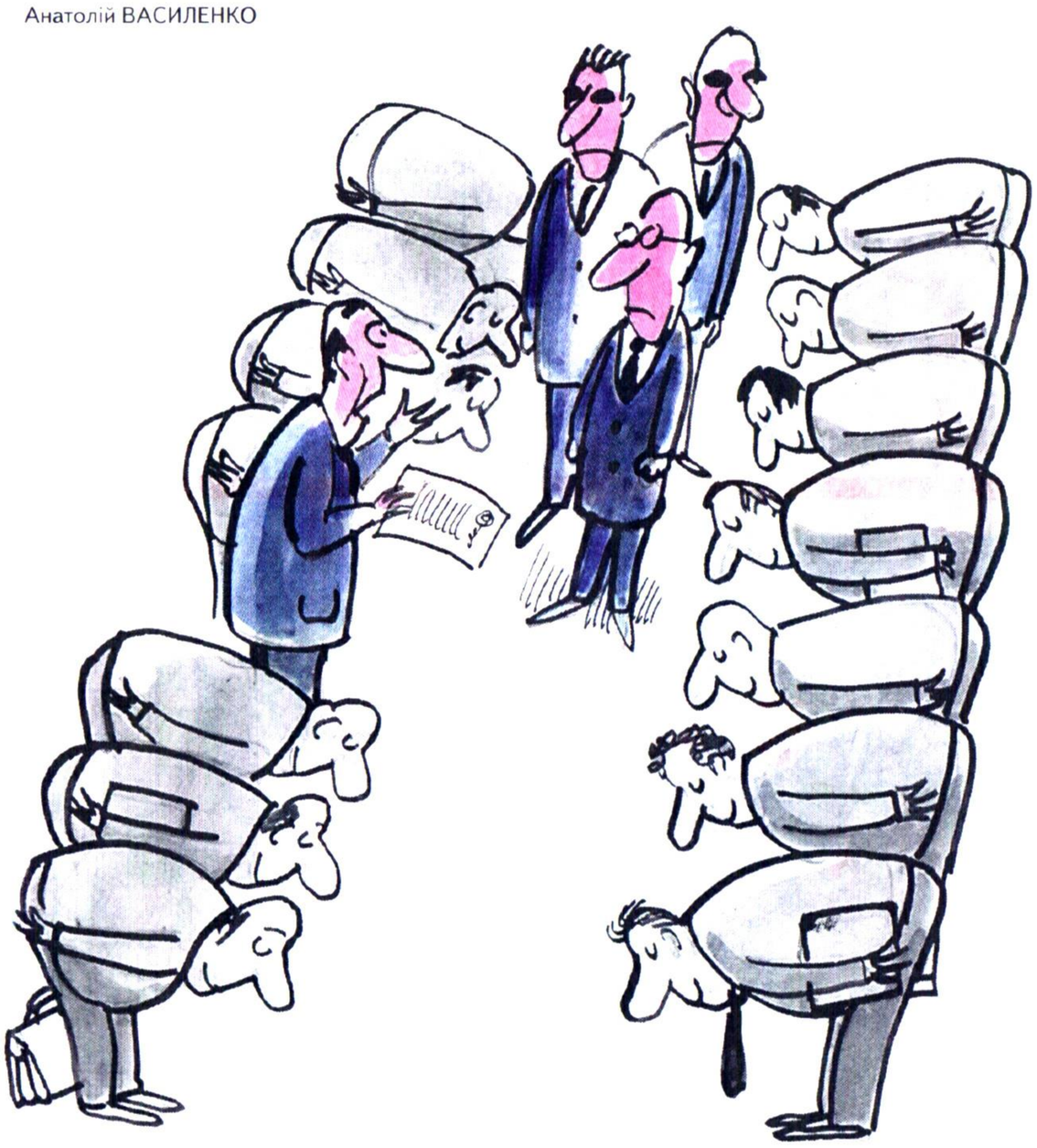

— А ти чого не схиляєшся?
— У мене радикуліт. Ось і довідка є.

Калинки з Косово

* * *

Кажуть, били в парламенті
Вчора наших ваші,
Та хто нині розбере їх,
Котрі із них наші.

* * *

От є, кажуть, Рік Собаки,
Та, як глянуть збоку,
То в багатьох рік собаки
Вже й кожного року.

* * *

Ой спиляли в місті дуба –
Столітняя крона!..
Бо на мера з того дуба
Ляпнула ворона.

* * *

Ой просила доня маму:
«Знайдіть мені, нене,
Чоловіка, щоби був ще
Дурніший од мене».

Богдан РАДИШ-МАРИНЮК.
м. Косів.

ПЕРЧИНКИ

Якщо гроші міряти купками, то у мене – ямка.

Уряд заявив, що причин для підвищення цін немає, тому ціни будуть підвищуватися без причин.

Чиновник не артилерист – відкатів не боїться.

Погроза: «Для такої думки у вас зубів повинно бути удвічі більше».

Зібрали доньку в школу. А по грошах – наче заміж видали.

Чим менше в людини грошей, тим більше вона їх пропиває.

Зібрав Євген П'ЯТКІВСЬКИЙ.

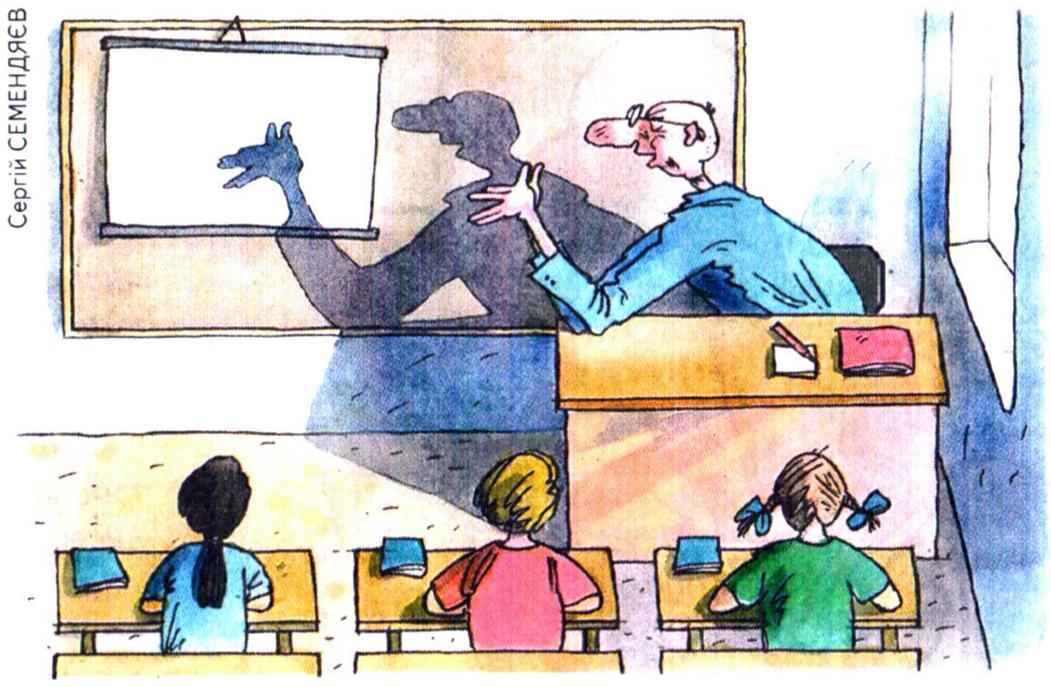
Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Вітаємо ювілярів!

Письменника-гумориста, Івана ДУБІНІНА з другим 30-ти річчям!

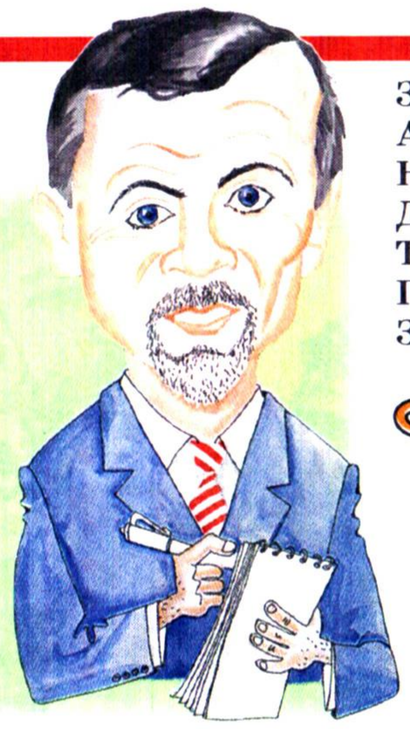
Дружній шарж Володимира Солонька.

Літературні пародії

КАЛИНОВА ПОЕЗІЯ

Столітня осінь. Вулики і мед.
Калина. Самогонка із калини.
Пташина зграя душу підіймає,
Потримає у зорях – і покине.

Ігор ПАВЛЮК, часопис «Дзвін».

І знову осінь. Треба щось писать,
Але таке, що не було ніколи,
Читацьку душу аж до зір піднять,
Потримати і кинути додолу.
Ось про калину добре всіх пройме.
Завжди це слово ніжне любе вуху.
А ще про бджіл, про вулики, про мед.
Ні, краще все ж таки про медовуху.
До ночі під калиною сиджу,
Та щось душа не тіпається тонко.
Пусте, що про калину не пишу,
Зате добряча з неї самогонка!

СОБАЧЕ ЖИТТЯ

Прийшла до Рекса,
видно згуба –
Не піднімає голови.
Не хоче їсти – лиш на зуба
Промінчик пробує трави.
Мені сказали добрі люди:
– Прикмета давня є така:
Ти відпусти його із буди –
Хай трави-ліки пошука...
Я відпустив – і він побіг
На таїну нічних доріг.

Іван ДРОБНИЙ, збірка «Груша серед поля».

Прийшла до мене, видно, згуба –
Одне не йде із голови...
Та відпусти хоч на ніч, люба,
Поїсти іншої трави.
Я нагасався б, як собака,
У таїні нічних доріг,
І все ж додому б, не інако,
Уранці радісний прибіг.
І добре б діяла та травка,
Немов сімейний оберіг.
На тебе більше б я не гавкав,
А терся ласо коло ніг.
У цьому порятунок бачу,
Бо вже настав терпінню край.
Зроби мені життя собаче:
Годуй, а на ніч – відпускай!

ЛЮБОВ НА ЯБЛУКАХ

Поклич мене, кохана, в свою осінь...
Бо так любить тебе ніхто не буде
На нашій недолюбленій землі.
Коли мене впізнаєш в стоголоссі,
З червоних яблук постіль простелю.
Тоді і я, кохана, в свою осінь
Тебе покличу – палко долюблю.

Олекса ОЗІРНИЙ, часопис «Холодний яр».

Оту весну я пам'ятаю й досі.
Не вмів тебе торкнути до пуття.
Поклич мене, кохана, в свою осінь,
Де яблуками визріли чуття.
Ти не якась принцеса на горосі.
То ж з яблук тобі постіль простелю.
Розчахнеться твій крик на стоголосся.
Я так його боюся і люблю.
Він пропікає пеком мої груди.
Тріпочуть в серці болі і жалі,
Бо так любить тебе ніхто не буде
На яблуках, в садочку, на землі.
Такого не чекала ти, зізнайся!
Щоб яблука – і в спину, і в боки.
Хоч випинайся, хоч не випинайся.
Я долюблю за всі мої роки.

Іван ДУБІНІН.

м. Черкаси.

Валерій ЧМИРЬОВ

Геннадій НАЗАРОВ

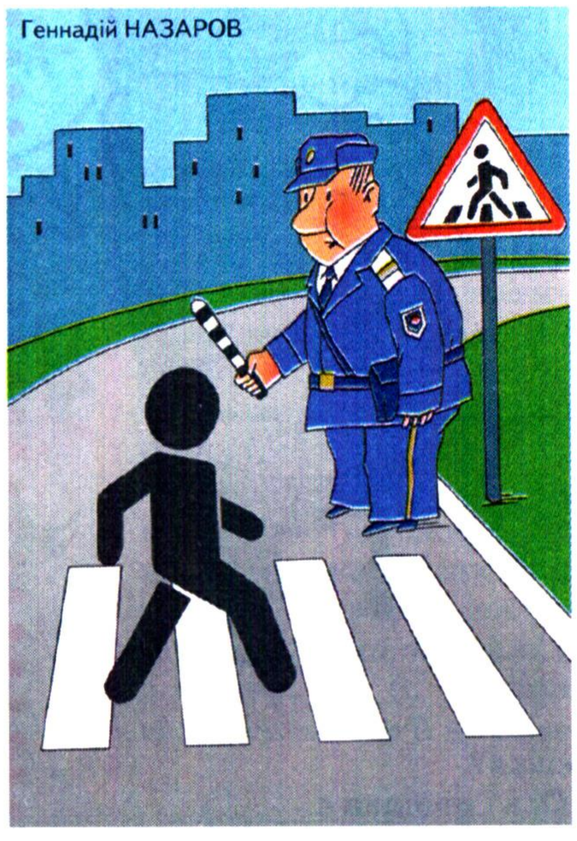

Олег ГУЦОЛ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Від роботи голова пухне.
— Купіть кашкет на номер більший.

ХРОНІКА НОВИН

◆ *Втричі зросло виробництво плавлено-копчених сирів на Кисляківському сиркомбінаті після того, як сталася пожежа в складі готової продукції.*

◆ *Не одне десятиліття вулицями Чернівців курсують півсотні тролейбусів, які ще в 1966 році чехословацькі піонери здали на металобрухт.*

Флоріан БОДНАР.

м. Чернівці.

Письменника-гумориста, лауреата літературної премії ім. Остапа Вишні Павла КУЩА з першим 50-ти літтям!

Дружній шарж Миколи Капусти.

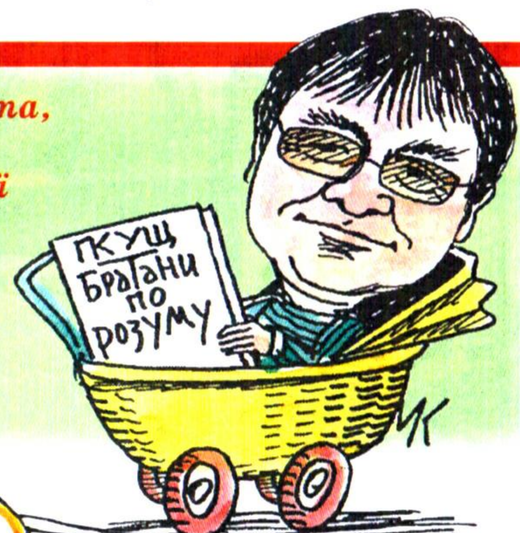

Впаде чи не впаде?

ГУМОРЕСКА

Настрій у мене був нікудишній. І падав далі, як курс долара (я понуро дибуляв саме мимо обмінного пункту, і за звичкою глипнув на цифри). Біля «обмінки» двоє сперечалися.

— Впаде! Та так, що й ногами вкриється!

— Сам ти впадеш! Кажу ж, підніметься.

— Гепнеться! Не віриш?

— Втримається!

— Покотиться!

— Стоятиме, як дуб!

— Беркицьнеться! Бо й так он тримається, як корова на льоду.

— Сам ти корова і сам беркицьнешся.

— Посунеться, як Сірко з соломи...

— Підніметься! На зло тобі, на радість іншим.

— Розтягнеться!

— Де там! Він не з таких...

— От Хома невіруючий... Ти мене чуєш? Кажу тобі чітко: «Зва-ли-ть-ся!»

— Швидше ти звалишся. А він триматиметься.

— Хто? Та де йому! Все одно ляпнеться.

— Підведеться! Хіба я його не знаю?

— І я знаю, тому кажу — гавкнеться.

— Не бажай ближньому лиха. Добра краще побажай! Ніколи не впаде!

— Хряснеться! Давай заспоримо, якщо ти такий... На сто. Ні на триста.

— Давай! Тільки тоді не ображайся! Мужик, ану перебий!

— Та Бога ради,— кажу,— хіба мені важко? Тільки як на мене, то краще було б, щоб той курс так і залишався на місці.

— Ти що, чмо, смієшся із нас?— закліпав на мене один із сперечальників. — Який курс? Ану дуй звідси, поки трамваї ходять!

Я, звісно, не гаючись, скористався люб'язною порадою. Але глянувши на ходу вбік, збагнув, що тут і до чого: на асфальті стояв на чотирьох неборака і робив відчайдушні спроби звестися...

Павло КУЩ.

м. Донецьк.

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

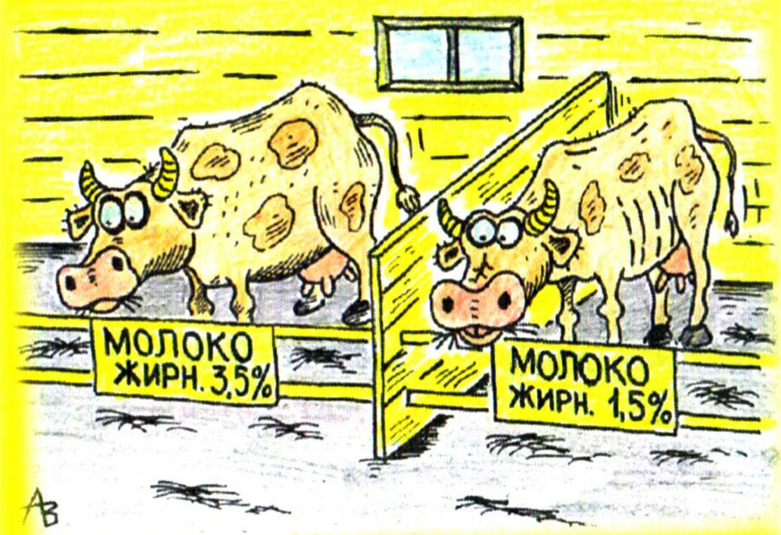

Валерій ЧМИРЬОВ

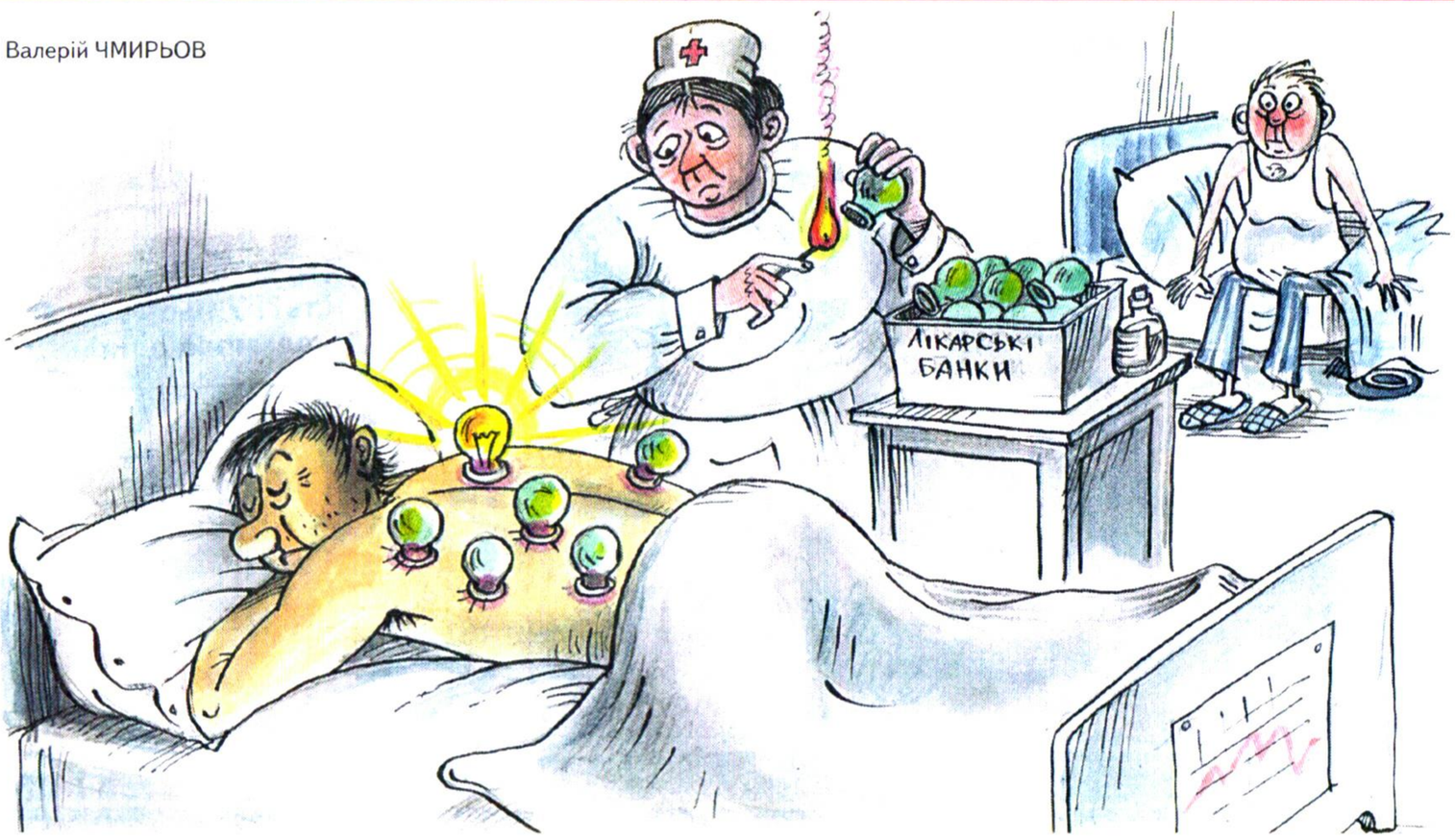

Вінегрет із перцем

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Е, ні, всієї не продам. Мені ще цілий день треба торгувати, бо автобус на село тільки о сьомій вечора.

ДОЇХАВ

— Максиме, як вчора добрався додому?

— Ну ви ж після корпоративу, що сказали? — «Ти вже теплий. Не їдь, Максе, додому на своїй автомашині». Ну я й вирішив їхати тролейбусом. Доїхав нормально. А найдивніше те, що я до цього ніколи не керував тролейбусом.

Сергій РЯБОКОНЬ

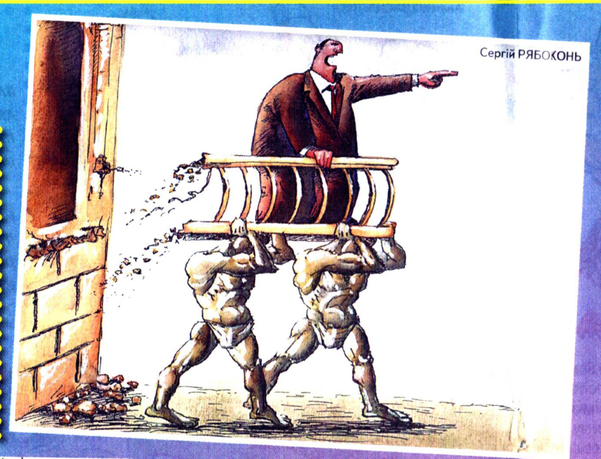

УПЕРШЕ

Літак іде на посадку. Стюардеса бачить, що один пасажир нервується. Підходить до нього.

— Ви, мабуть, уперше летите?

— Ні, я часто літаю,— каже чоловік.

— То чого ж вам хвилюватися отак?

— Та, бачите, літати то я літаю, але вперше у такий спосіб приземляюся: я — парашутист.

Юрій ОПЕКАН

Валерій ЧМИРЬОВ

— Любий, купи кілька тарілок, бо в нас уже жодної чистої не залишилося...

Василь ФЛЬОРКО

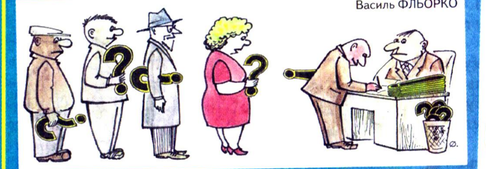

ІДЕАЛЬНА СІМ'Я

— Коханий, іди я тобі чарку горілки налила!

— Кохана, я ще підлоги не домив...

Анатолій ГАРМАЗА

ПОПРАВКА

Безутішна вдовиця зробила на надгробкові свого чоловіка такий напис: «Моє горе таке велике, що не можу його витерпіти». Але невдовзі вийшла заміж і додала: «сама».

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Рейтинг упав і всю партію придавило...

ЗАСПОКОЇВСЯ

— Ти, бува, не знаєш, що таке із Сидоренком? Давненько його на стадіоні не бачив.

— Півроку тому помер.

— Та-ак?.. Ну, значить, усе нормально. А я вже подумав був, що дружина, не дай Боже, не пускає його на футбол.

Олена ЦУРАНОВА

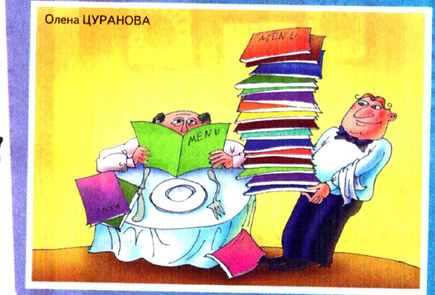

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

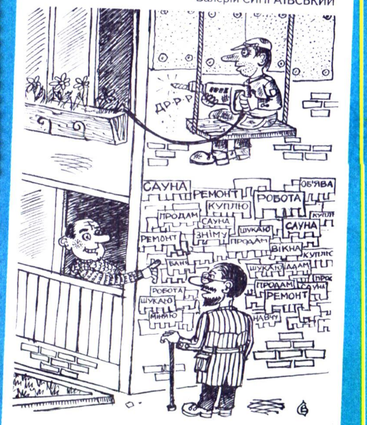

— А мені стінку вже й без пінопласту утеплили.

Данило КУЗНЕЦОВ

ОСТОРОГА

Ведуть двох засуджених на страту.

Один каже:

— Давай утечем.

Другий на це:

— А чи не вийде воно на гірше?

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

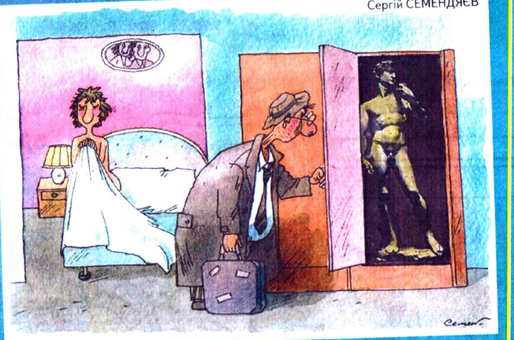

СУД ПРИСЯЖНИХ

— Тату, а що таке «суд присяжних», — питає школярик у батька.

— Це, синок, така група людей, яка вирішує хорошого чи поганого адвоката має підсудний.

Геннадій НАЗАРОВ

Володимир АДАМОВИЧ

КРАЩЕ ВДЕНЬ

Суддя запитує:

— Підсудний, грабіжники ідуть на злочин завжди вночі, а ви чомусь — удень?

— Вночі, пане суддя, я боявся ходити з великими сумами...

Олег ГУЦОЛ

ШО РОБИТИ ТЕПЕР?

— Коли наш сусід замінив меблі, ти звеліла купити модний гарнітур. Коли він привіз телевізор із величезним екраном, ти змусила мене купити такий же. Я вже не кажу про машину. Гаразд, те в минулому. Однак, що мені робити зараз?

— А що, у сусідів знову новинка? Яка?

— У нього нова дружина.

Народні усмішки почули і записали Роман КРИКУН та Леонід ОПАРА.

НУ А ПОКИ ЩО...

В село літечко прийшло –
Все буяє зеленню...
А у тім селі – шість душ
Усього населення.

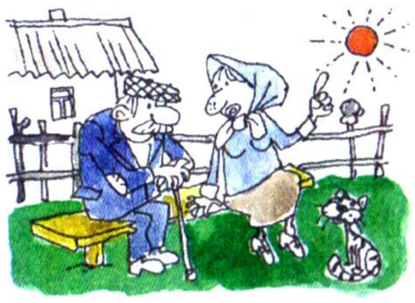

Лободою, споришем
Заростає вулиця;
Три бабусі й три діди
У хатинах туляться.

Все пройшли – голодомор,
Інші пертурбації,
Та ще й думають пройти
час оптимізації.

Он казав якийсь мудрак:
«Все для блага робиться.
Якщо землю продамо,
То село відродиться»...

Ну а поки що – одне:
Виборів діждаться би,
Бо вони ж – електорат,
Ті діди із бабцями.

Тож згадають і про них,
Піднесуть на старості
Бабцям – по кілі крупів,
А дідам – по чарочці.

Іван ЄЖЕВСЬКИЙ.
с. Ряшки на Чернігівщині.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Кого чекаєш?
– Мишу. У мене до неї свій підхід.

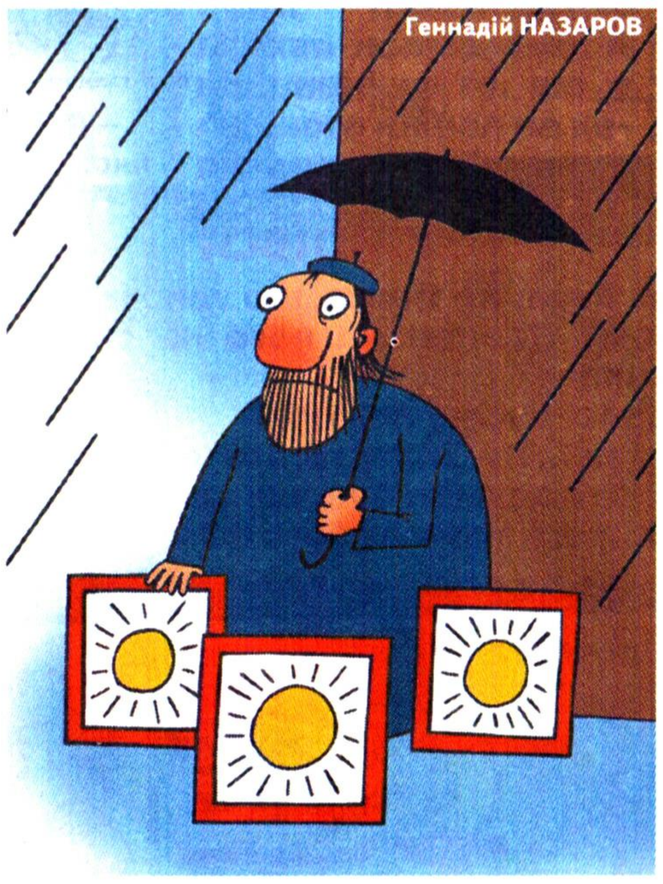

ПЕРЕДВИБОРЧІ ІРОНІЗМИ

✓ Насправді, кожен голос виборця не на вагу золота, а на вагу гречаної крупи.

✓ Вибори – це такий лохотрон, після якого стаєш лохом на чотири роки.

✓ Списки виборців, перш за все, потрібні задля того, щоб по списках видавати гречку.

✓ Перша п'ятірка мільйонерів виборчого списку.

Віктор ІГНАТЕНКО.
м. Прилуки.

Олег ГУЦОЛ

ФЕДІР МАКІВЧУК

До 100-ліття від дня народження (1912–1988 р.р.)

ПОЦІЛУНОК З ТИГРОМ

Табакерка вийшов на трибуну зовсім не властивою йому рішучою ходою і зовсім не властивим йому рішучим поглядом пройшовся по членах президії. А коли його невеличкі, глибоко посаджені очі зупинились на Федорові Івановичу – начальнику главка, в них спалахнули навіть якісь лиховісні зелені вогники.

У Федора Івановича залоскотало під ложечкою. Диспетчера Табакерку він знає вже три роки, знає, що той любить виступати, де треба і де не треба, знає, що в його виступах завжди буває більше ладану, аніж критичних стріл, а от захвилювався. Занепокоїв отой рішучий вихід Табакерки на трибуну, занепокоїли лиховісні зелені вогники в очах його. Чим чорт не жартує – може, й цей почне зараз розносити...

Табакерка налив склянку води, але пити не пив, а тільки пригубив і почав:

– Тут правильно критикували нашого шановного начальника за недостатню увагу до будівництва дитячих закладів, правильно вказували на великий ряд інших недоліків, але вказували якось з оглядкою, вказували, як кажуть, «удар – боюся». Та це й пойнятно. Начальство критикувати – це однаково, що з тигром цілуватися: і противно, і страшно. Але Табакерка не з полохливого десятка. Табакерка не побоїться і з тигром поцілуватись. Де корінь усіх цих недоліків, я вас питаю? Я прямо скажу – у самому Федорі Івановичу. Так! Так! Федір Іванович,– це я йому прямо у вічі кажу,– грубо порушує постанову уряду про новий розпорядок робочого дня. Ми коли з вами приходимо на роботу? О дев'ятій. А Федора Івановича ви вже у вісім ранку можете застати в кабінеті! Ми коли з вами їмо-обідаємо? З першої до другої! А Федір Іванович часто дозволяє собі зовсім не обідати! Кине в рот якогось бутербродика, от і весь його наїдок! Ми коли з вами йдемо з роботи? Рівно о п'ятій! А Федір Іванович дозволяє собі й до півночі засиджуватись у кабінеті. Ми, повечерявши, телевізорами забавляємось, а Федір Іванович працює, як чорний віл. Хіба це порядок, товариші? Ні, так надовго вас не вистачить, шановний Федоре Івановичу! Не ціните ви себе, не бережете, а такі кадри під ногами не валяються, це я вам прямо у вічі кажу. І хай мене виженуть завтра «за власним бажанням», але я не побоюся ще раз поцілуватися з тигром. Федір Іванович, хай буде вам відомо, товариші, збирається завтра в командировку їхати. Бачили таке неподобство? Ми з вами будемо шампану під Новий рік попивати, а він...

Але на слові «він» Табакерку обірвала репліка з залу.

Хтось голосно крикнув:

– Не з того кінця тигра цілуєш!

Зал задрижав від громового реготу.

...Табакерка дав собі клятву ніколи не виступати, ніколи на збори не ходити.

От і чудесно. На одного базіку менше буде.

СМІШИНКИ Й ПЕРЧИНКИ

ЮВІЛЕЙНЕ

Я не люблю ходити на ювілеї моїх друзів-письменників. Мені жалко ювілярів. Вони нагадують мені бджілку, котра потрапила в бочку з патокою і ось-ось задихнеться у ній.

На бідолаху ювіляра часто обрушуються такі потужні струми тотального елею, що часом крикнути хочеться:

— Що ви робите, люди добрі! Ювіляр ще живий!

АРХІПОЛІГЛОТ

— Це правда, що ви знаєте дуже багато мов?

— Ого! Я їх знаю стільки, що вже не пам'ятаю, як говорити по-грецькому, а як по-німецькому.

КОЛИ НАМ ЗА П'ЯТДЕСЯТ

— Як здоров'я?

— Та так. Гірше, як було, але краще, ніж буде.

УГАДАВ

У фойє клубу письменників стоять двоє. Один щось розповідає, енергійно жестикулюючи руками, а другий мовчки слухає.

Підходить третій, вітається з обома, але той, що енергійно жестикулював, одразу попрощався і пішов.

— На кого це Василенко брехні тут розводив? — питає третій.

— А чому це тобі так здалося?

— Ну, Василенка я знаю, як облупленого. Він завше, коли щось бреше, то страшенно руками розмахує.

— Не знаю, не знаю.

— А все-таки про кого це він ахінею тут ніс?

— Та розхвалював твою нову повість. Запевняв, що вона написана на рівні кращих творів Хемінгуея...

ЛЮБЛЮ ТОЧНІ НАЗВИ

І страшенно не люблю, коли якійсь речі, якомусь об'єкту чіпляють назву, котра зовсім не пасує їм, зовсім не відповідає самому призначенню і самому духу тієї речі чи того об'єкту. Отак причеплять не думаючи, і виходить типове «приший кобилі хвіст».

Є в Києві вулиця Високовольтна. Присягаюсь усіма святими, що на вулиці з такою страшною назвою я і дня не жив би. Добре, якщо тебе торохне одразу, і ти спокійно собі протягнеш ноги, а коли тебе тільки обсмалить або паралізує? Не завжди ж у нас буває напруга відповідного вольтажу.

З цих же міркувань я навіть не дивлюся на цукерки «Радій». З радіацією, самі розумієте, жарти ще гірші, ніж з високовольтною напругою!

Я принципово не купую печива «Казбек» – боюся зуби потрощити. З тих же таки міркувань не їм цукерок «Каракуми», що в перекладі на нашу мову означає «чорний пісок». Я не купую навіть такого чудесного витвору наших кондитерів, як цукерки «Чапаєв». Повірте, язик не повертається сказати працівникові прилавку:

– Зважте мені півкіла Чапаєва.

Або таке: Варенична «Темп». Ну, який чудило, скажіть ви мені, стане їсти вареники в темпі? Вареники треба їсти повільно, зі смаком, а не так, як чорногуз – хап, хап, хап – та й полетів! Та й медицина ж радить – не спіши, коли їси. Це шкодить здоров'ю. У крайньому випадку, коли вже горить – спіши повільно.

Або ще вам приклад – ресторан «Динамо». Така індустріально-енергетична назва цілком підходить стадіону, футбольній команді, а не закладові громадського харчування, де навіть футболісти, коли туди заходять, то й ті м'яча не ганяють, а сидять собі за столиком, їдять, п'ють, словом культурно відпочивають.

Або ще вам один приклад – літак «Антей». Я схиляю свою передчасно посивілу голову перед технічним талантом його творців, але признаюся чесно – я б не одважився сісти у цей літак. Хто хоть трошки обізнаний з міфологією, зрозуміє мене. А хто не обізнаний, для тих я зроблю невелику виписку із «Словника іншомовних слів»: «Антей у старогрецькій міфології – знаменитий герой, син Посейдона – бога морів і Геї – богині Землі; за

переказом Антей був непереможний у боротьбі, поки він торкався землі – своєї матері; був переможений Геркулесом, який одірвав його від землі і задушив у повітрі».

Далі я вже мовчу...

Я ще розумію – ресторан «Млин». У цій назві все-таки є якесь раціональне зерно. Часом тут все-таки мелють. Мелють язиками, коли понализуються, як куций обметиці. А ви найдіть мені хоть макове рацзерно отутечки: «Індпошив жіночого плаття імені Кутузова»? Не заперечую, знаменитий фельдмаршал найбільше прославився саме тим, що пошив у дурні непереможного Бонапарта, але це ще не дає нам підстав сопричисляти його до титанів крою і шиття предметів дамського туалету.

Між іншим додам: наведені тут приклади невдалих назв теж не дають ще підстав звинувачувати мене в тому, що я згущаю фарби. Хто має очі, той бачить. Є в нас і хороші і дуже точні назви. Що є, то є.

Недавно на нашій вулиці відкрили майстерню індивідуального пошиву чоловічого одягу й дали їй прекрасну поетичну назву «Мрія». Отут не промахнулися! Отут уже назва точно відповідає змістові. Сам у цьому переконався. Пошили мені в «Мрії» костюм, і я тепер з повною підставою можу сказати:

– Не костюм, а дійсно мрія! Про такий витвір кравецького мистецтва можуть мріяти усі циркові клоуни. Навіть знаменитий Попов!

Люблю точні назви.

Безумно люблю!

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Запитання в анкеті: чи маєте вищу освіту? Якщо ні, то яку маєте вчену ступінь — кандидата, доктора. (Підкреслити).

* * *

— Як сьогодні рибалилось?

— Добре. Піймав штук тридцять піскарів та ще штук двадцять всякої дрібноти.

* * *

Погану людину і скромність не прикрашає.

* * *

Кожний літератор, який час від часу щось видає, має всі підстави вважати себе видатним письменником.

* * *

Значно легше робити людям великі пакості, аніж маленькі радості. Мабуть, тому ще стільки свинства на світі лишається.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Юрій КОСОБУКІН

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

БОЛИГОЛОВ – *самопочуття після перепою.*

БУРКУН – *постійно невдоволений чоловік.*

ЖОРЖИНА – *дружина Жоржа.*

ЗВІРОБІЙ – *мисливець.*

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.

м. Кодима на Одещині.

Віталій ГРІНЧЕНКО

Сторінка для дітей

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Загадка

Трохи схожий на реп'ях.
Тільки не чіпляється.
А відразу у кущах
Від людей ховається.

(жвж)

Ніна БУРИК.

Скоромовка

Чайки летіли,
чаю схотіли.
Я тих чайок
зустрічаю,
чаєм
чайок
пригощаю.

Віктор БОЙКО.

Козеня

Стриб! Гоп! Козеня
Подалося навмання
По городу, по леваді,
Бо ніхто не зупиня.
Ще й гукає: «Ме-мене
Аніхто не здожене!..»
Стриб! Гоп! Коло броду
Та й шубовснуло у воду.
Хвалькувате козеня
Заволало навмання:
«Хай хоч хтось наздожене,
Порятує ме-мене!..»

Петро ЗАСЕНКО.

Кросворд «Загадки»

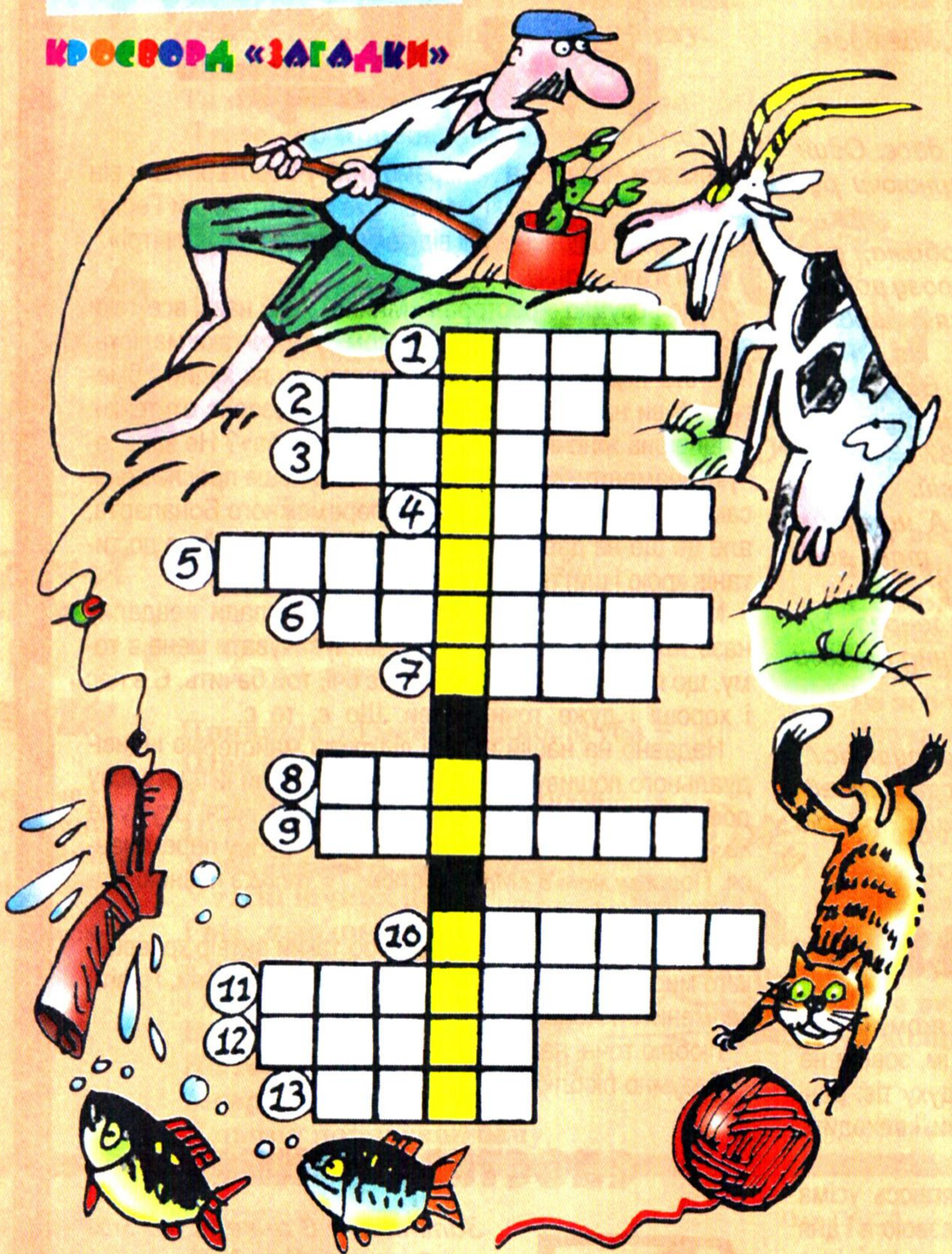

«Шість ніг, дві голови, четверо очей, один хвіст», – ось така загадка. Можливо, хтось і знає на неї відгадку. А хто ні, нехай відгадає решту загадок і тоді у виділеній вертикалі прочитає відповідь на першу.

1. Що таке у Галочки: ниточка та паличка, паличка в руці, ниточка у воді. 2. Тварина рогата, рогів багато. 3. Торох, торох, розсипався горох. Почало світати – нема чого збирати. 4. Вгорі – однина, внизу – множина. 5. Стоять вила, на вилах барило, на барилі кивало, на кивалі моргало, а на моргалі гора, а на горі ліс. 6. Одгадай загадочку: кинув її в грядочку, нехай моя загадка лежить до весни. 7. Не дід, а з бородою; не бик, а з рогами; не корова, а доїться. 8. Її без світла не буває. 9. Без ніг, без рук, а вилізе на дрюк. 10. Маленьке, кругленьке, а за хвіст не піднімеш. 11. Ношу його багато років, а скільки його – не знаю. 12. Яка річка тече в роті. 13. Хата – не хата, вікон багато. Є куди влізти, та нема куди вилізти.

Таблетки

Іде Мишко вулицею й ласує цукерками. Не зогледівся, як наздогнав його Тимко. Мишко встиг сховати кульок за пазуху, але в роті зосталася цукерка.

Мишко прикрив щоку рукою.

– Що це з тобою? – здивувався Тимко.

– Та зуб, із лікарні йду,– збрехав Мишко.

– Ой лишенько, – поспівчував Тимко. – Але ж у школі з тобою було все гаразд.

– Еге ж,– кивнув Мишко. – Уже вдома вхопило.

Ідуть хлопці разом.

– А що то в тебе в роті? – спитав Тимко.

– Таблетка, – неохоче відповів Мишко. – Від зубного болю.

Дивляться – аж навстріч прошкує Максимко й мугикає.

– Чи не на репетицію хору поспішаєш? – поцікавився Тимко.

– Тобі смішки, а тут хоч вовком вий,– буркнув хлопець.

– А що таке?

– Клятий зуб...

– Так ось у Мишка,– показав Тимко на товариша,– таблетки є.

Тільки промовив Тимко ці слова, як Мишко враз зірвався й помчав вулицею. А з-під сорочки посипалися цукерки.

Ох і сміялися з нього хлопці.

Суперечка

Ведмідь сварився із совою:
– Ти щось наплутала, сова!
Затям своєю головою –
Зими в природі не бува!

Сова сміялась: – Волохатий,
Не дивно чути це мені:
Ти восени як ляжеш спати,
То встанеш тільки навесні!

Петро РЕБРО.

Як лопату вчили працювати

Мама копає грядку. Неподалік грається Андрійко. Мама каже:

– Синку, допоможи мені. Я й лопату принесу.

Стали копати грядку вдвох: мама швидко й легко, Андрійко – аж сопе, бо заступ не слухається його рук.

Колупав хлопчик землю, колупав, а потім питає:

– Мамо, чому твоя лопата гарно копає, а моя ні?

– А й справді,– глянула мати на синову роботу. – Мабуть, вона ще мало працювала.

– То як же бути? – стурбовано питає Андрійко.

– Дуже просто. Давай-но навчимо лопату працювати.

– А я зумію?

– Зумієш. Тільки не давай їй лінуватися. Натискай сильніше... Ось так.

Вже за столом, сьорбаючи борщ, Андрійко поважно сказав:

– А з неї вийде непогана робітниця.

Володимир СЕНЦОВСЬКИЙ.

м. Борзна на Чернігівщині.

Перець і Перченя щиро вітають нашого постійного автора Володимира Сенцовського із ювілеєм!

Конкурс дотепників

Хоч і кажуть, що людина – це вінець природи, та ніхто так по-варварськи до неї не ставиться, як отой «вінець». Вирубуються ліси, отруюються річки, забруднюється атмосфера... З вікон потягів, автомобілів летять пачки від сигарет, обгортки, пляшки... Авто за десятки тисяч доларів, а культури – нуль... Дехто думає: аби мені було добре, на мій вік вистачить. А що ж ми залишаємо нащадкам?

У сьомому числі «Перця» було надруковано карикатуру Анатолія Гайна: на березі, запаскудженої нафтопродуктами, шинами, бляшанками, трубами, річки сидить рибалка у протигазі з вудкою в руках. «Клюне щось чи не клюне?» – із нетерпінням чекає він.

Журі, розглянувши усі підписи читачів, які, сподіваємося, відпочивали цього літа на берегах незабруднених річок, озер та ставків, визначило переможців.

Ними стали: **Степан ЖОЛОБОК із м. Білопілля на Сумщині – *«Рибалка: «А минулої суботи тут добряче брав нафтась і дизельщука»;*** **Микола ПОКУТИНЕЦЬ із смт Віньківці Хмельницької області – *«Рибалка: «Ех, забувся пляшку бензинчику для приманки взяти!»*** та **Михайло ВИШЕНЬКА з смт Літина Вінницької області – *«Рибалка: «Боже, яке тут свіже повітря! Не те, що в місті!»***

Вітаємо!

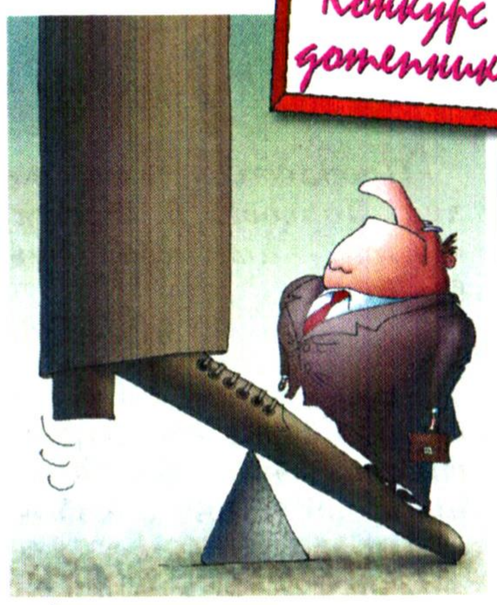

А тепер чергове завдання: придумайте підпис до малюнка Олени Цуранової.

На переможців чекають призи.

Чорний гумор

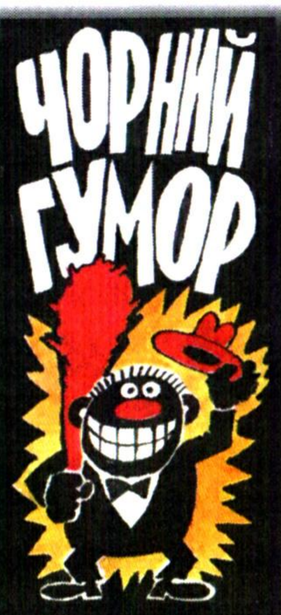

Володимир АДАМОВИЧ

Олег ГУЦОЛ

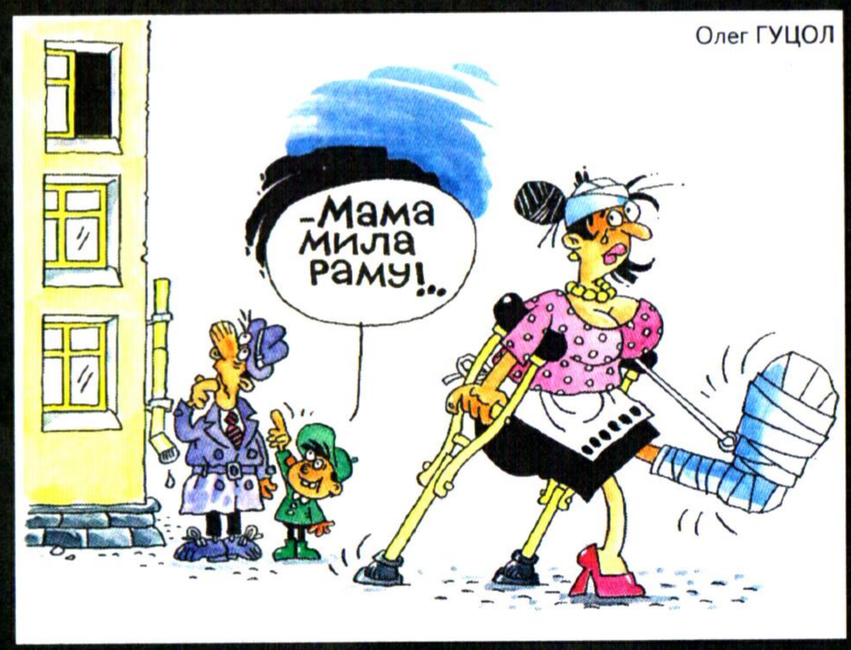

Олег ГУЦОЛ

Олександр БАЗИЛЕВИЧ

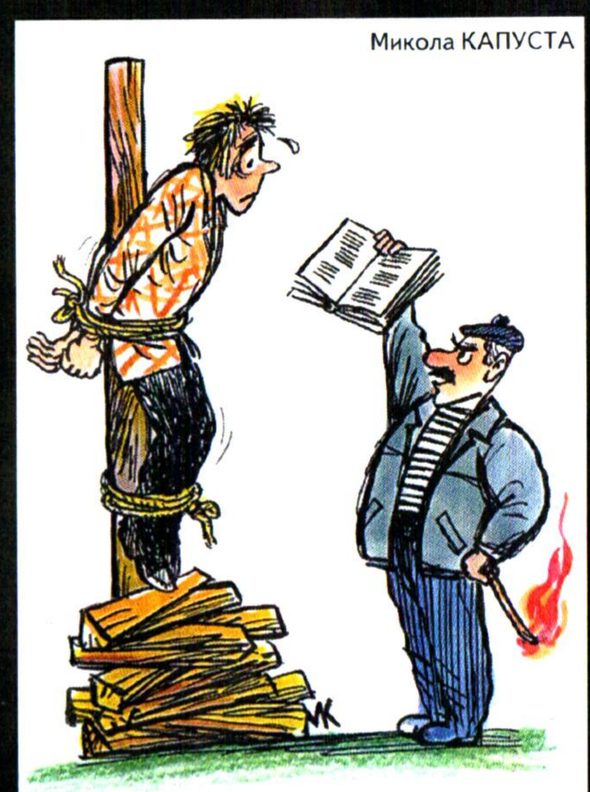

Микола КАПУСТА

– Читай свої вірші або підпалюю.

Валерій ЧМИРЬОВ

Страшне ПЕРО не в гусака...

«Продається хата по вулиці Польовій, 6. Я завжди в хаті. Хата продається без мене.»

(З оголошення).

«Якщо напечатаєте мої стішата, то гонорар надсилати мені не треба, а купіть собі гарного коньяку та ікри і випийте за моє здоров'я. А ще купіть кожному працівникові по хорошому костюму на пам'ять про мене. Ну, якщо після того залишиться якась копійчина, то можете мені вислати на морожено...»

(Із листа до редакції).

«Коли я пив, то не думав про послєдствія в образі дільничного міліціонера лейтенанта Придибайла.»

(Із пояснення).

Надіслав Микола ЗАЄЦЬ.

м. Херсон.

КРОСВОРД

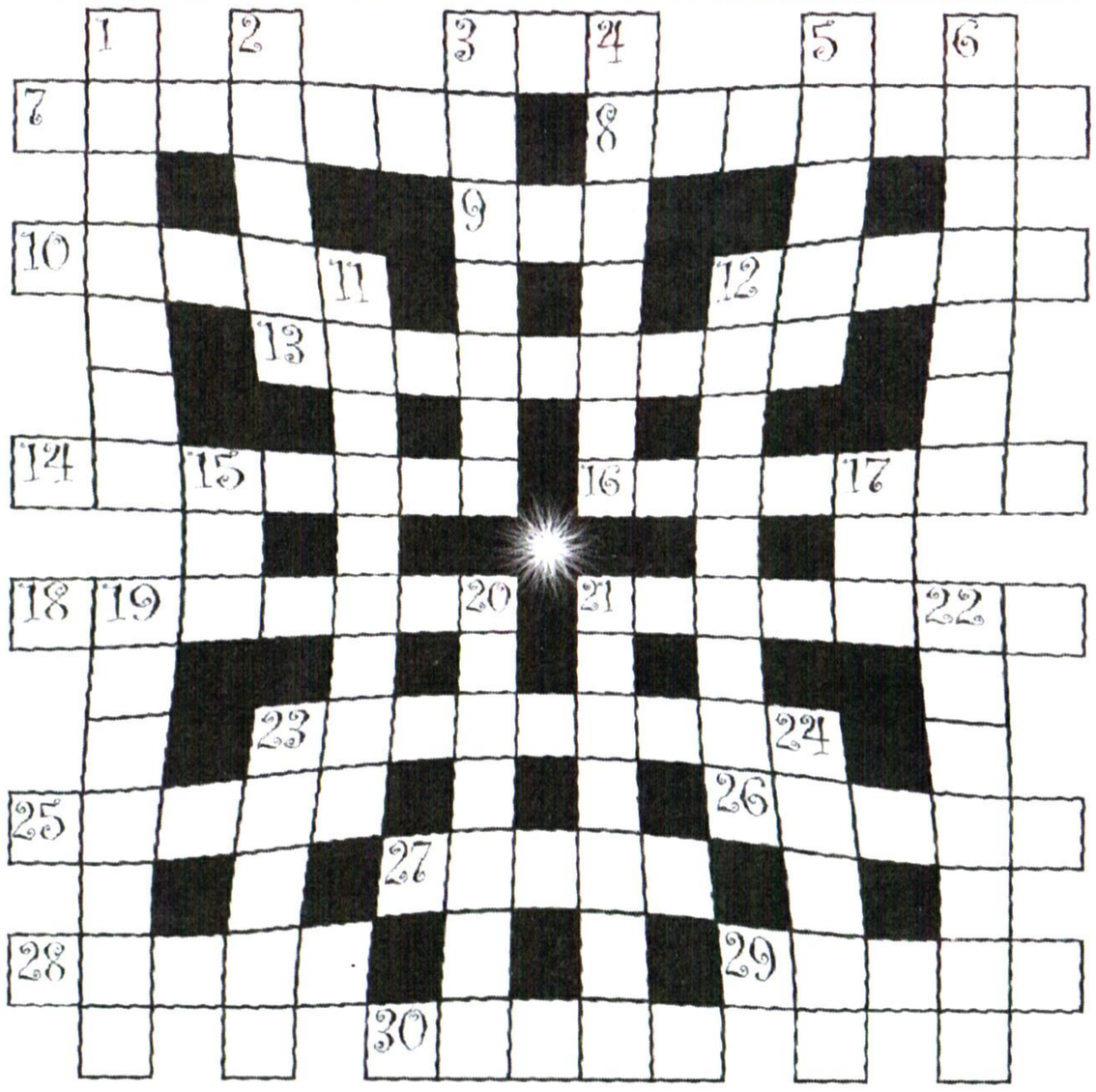

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Будівля для свиней. 7. Синок сокола. 8. Колишня назва виробника спирту, горілки. 9. Комаха з талією. 10. «Не той тепер Миргород, ... -річка не та». 12. Виробниче об'єднання, яке уславило м. Шостку. 13. Малеча. 14. Головний герой п'єси Карпенка-Карого «Сто тисяч». 16. Шматок глини. 18. Орфографічний, тлумачний ... 21. Тактичний прийом морського бою. 23. Знаменитий педагог. 25. Секрет, таємниця. 26. Дурень. 27. Призвідник Троянської війни. 28. Головний убір. 29. Базар. 30. Тваринний світ.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Знахарка, ворожбитка. 2. Його виробляє холодильник. 3. Домашня худоба. 4. Притока Дністра у Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині. 5. Морська дрібна риба. 6. Ведмідь. 11. Поштар. 12. Назва шляху з верстовими стовпами (прикметник). 15. Народ в Азії. 17. Як моє не в ..., то я з ним назад. 19. Лікувальний заклад при військовій частині. 20. Великий музичний твір урочистого характеру. 21. Давня назва країни — господарки 30-х Олімпійських ігор. 22. Спеціаліст сільського господарства. 23. Молодший командир в царській армії. 24. Чоловіче ім'я.

Склав Мар'ян КОНАШЕВСЬКИЙ.

с. Зелені Курилівці на Хмельниччині.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД "ЗАГАДКИ", ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ "ПЕРЧЕНЯ"

1. Вудка. 2. Олень. 3. Зорі. 4. Штани. 5. Людина. 6. Озимина. 7. Коза. 8. Тінь. 9. Квасоля. 10. Клубок. 11. Волосся. 12. Десна. 13. Ятір.

У виділеній вертикалі: Вершник на коні.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У "ПЕРЦІ" №8

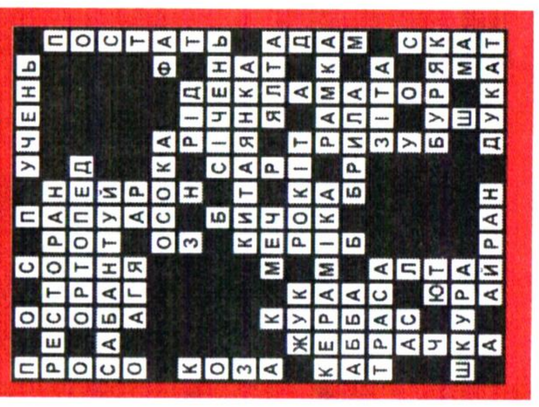

Іноземний гумор

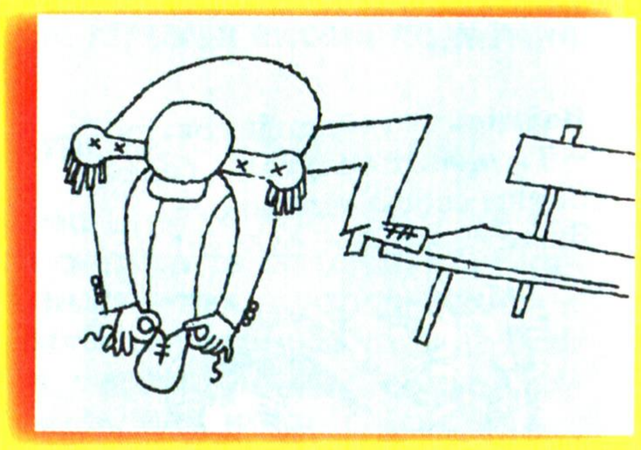

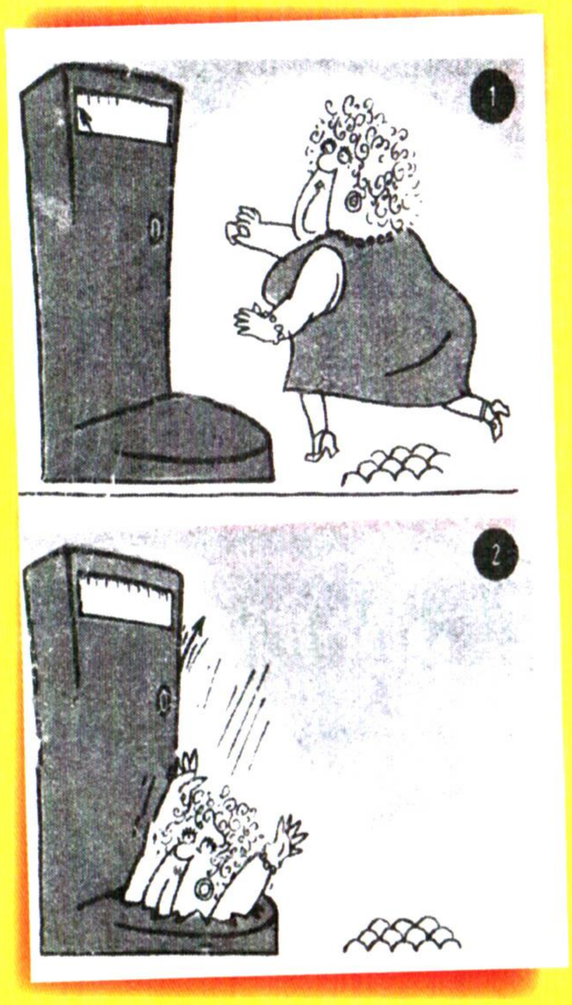

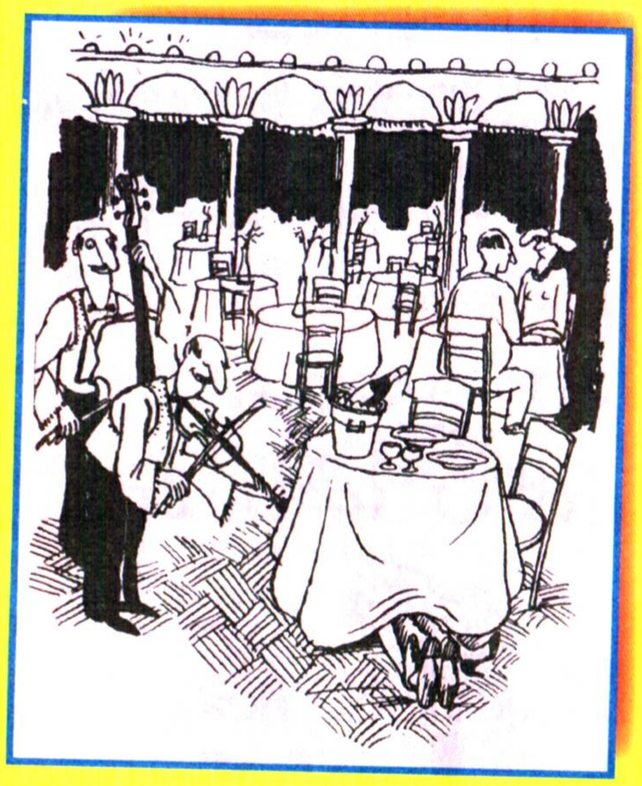

Інтерсмішинки

ТИХИЙ ПРИТУЛОК

Турист прибув у техаське місто і питає перехожого:

– Який у вашому місті готель найспокійніший і тихий?

– Та за тим он рогом. Учора там застрілили одного типа, що дуже галасливим був.

НЕВДАЧА

– Сеньйорино, чи ви не переспали б зі мною за сто євро?

– Ні!

– Жаль, мені так потрібні ці гроші!

БО НЕ МОЖЕ

Турист зупиняється коло оркестру, що виконує серенаду під чиїмось балконом, і питає, для кого це грають.

– Для голови нашої громади,– відказує тромбоніст. – Сьогодні йому виповнюється п'ятдесят років.

– Здається, – каже турист,– ваш голова не дуже-то вихований: чому він не виходить на балкон привітати вас?

– Бо не може бути водночас на двох місцях. Ото вибрав за краще грати у нас на кларнеті.

ЖИТТЯ СПОРТИВНЕ

Відома сексбомба мала цілу купу залицяльників. Був серед них і тенісист, але заручилася вона з іншим, а тенісиста на своє весілля запросила. Там до нього підійшла якась літня жінка:

– Це ви – наречений?

– Ні,– відказав тенісист. – Я зумів дійти тільки до чвертьфіналу.

ГОЛОС ВИБОРЦЯ

Кандидат у депутати агітує у провінційному містечку.

– Я щасливий, що перебуваю зі своїми найневсипущішими виборцями! – патетично вигукує він.

– Та хіба на голодний шлунок заснеш, сер?

НАПИС НА НАДГРОБКУ

«Спи спокійно, Джузепе, факти не підтвердилися!»

ЧОГО

Човен із людьми, перетинає велику річку в Іспанії. Американський турист сидить на лавці коло священика, який тримає на мотузку козу: худобина зі страху тремтить.

– Чого ваша коза так трясеться? – питає американець.

– Та й ви тряслись би, якби на шиї у вас був мотузок, а поруч із вами – священик.

УСЕ ВРАХОВАНО!

Шотландець прийшов на футбольний матч, подає в касу півфунта.

– Квиток коштує один фунт,– каже касир.

– Я буду дивитися тільки шотландську команду.

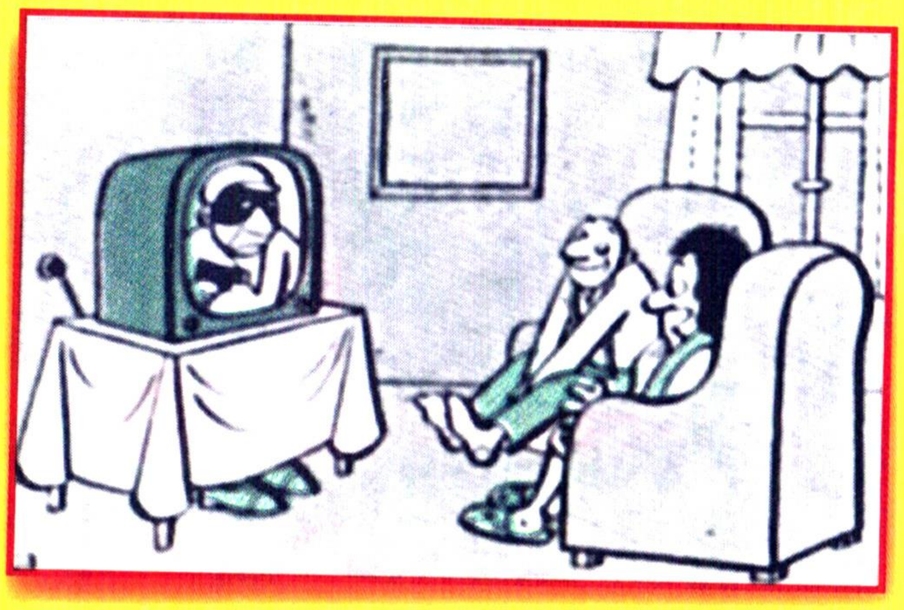

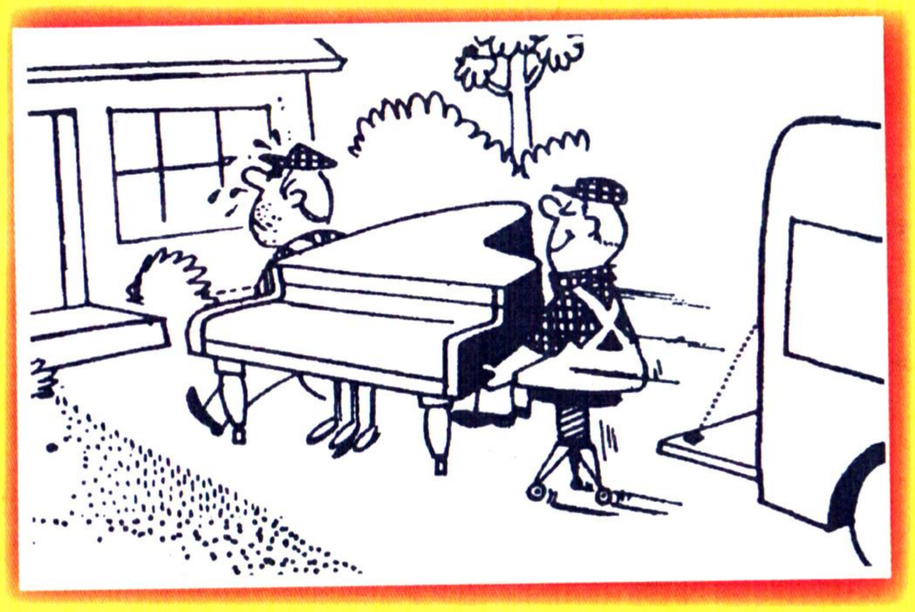

Йордан ПОПОВ

АНТИВЕДМЕДИН

За місяць після того як родопський ведмідь напав на жінку і покалічив її, тривога селян мало-помалу спала, а ще більше – коли Міністерство навколишнього середовища вирішило роздати населенню спеціальний засіб – спрей «Антиведмедин» – виробництва фармацевтичного заводу «Зодіак». Тепер кожен другий родопець носить у своїй торбині хліб, сир і спрей «Антиведмедин».

Газета «Шоу» написала, що мисливець – родич постраждалої жінки – дві доби вистежував кровожера і, аби відомстити, застрелив його. Це суперечить написаному в «Галереї», де мовиться, що ведмідь навідався в лікарню до пораненої жінки і, вручивши їй букет лісових квітів, вибачився за інцидент. А в «Стандарті» описується і перше застосування спрею «Антиведмедин» у околицях села Смілян. Там місцевий ходжа косив на своїй леваді, коли великий родопський ведмідь напав на нього ззаду. Ходжа беркицьнувся і вдав із себе мертвого. Ведмідь пішов до його торбини, розкрив її, з'їв хліб і сир ходжі, потім узяв спрей і попорскав собі під пахви та під хвіст. По тому задоволено почимчикував до лісу. Ходжа поскаржився у Міністерство навколишнього середовища, що спрей «Антиведмедин» зовсім не шкодить ведмедям і тому він не корисний людям. Його листи перепровадили в Комісію із захисту споживача, яка відповіла йому через експерта, котрий побував із цього приводу на заводі «Зодіак». Пояснювалося, що спрей «Антиведмедин» діє відразливо і паралізуюче, коли ним порскають звірові у морду, а не під пахви і під хвіст.

Отакі й подібні писання спровокували магазинера села Брезе випробувати дію спрею «Антиведмедин» на козлові, який був призначений для курбану на місцевому святі. Експеримент був проведений на майдані села. Козел нетямуще лупав проти сонця очима, а магазинер прийшов зі своїм особистим спреєм «Антиведмедин» і сильно натиснув на кнопочку. Краплі спрею обліпили бороду козла, і той розпчихався. Пенсіонер, колишній учитель фізкультури, засік на своєму хронометрі, що козел чхав п'ятнадцять хвилин. Відносно до ваги ведмедя вага козла була втричі менша. Значить, якщо спрей застосувати проти ведмедя, то він пчихатиме п'ять хвилин,– час, достатній для того, аби об'єкт нападу гайнув геть та врятувався од ведмежих лап і зубів. Ветеринар із Крумовграду д-р Кехайов заперечив ті сільські експерименти і висновки з них і відповідально заявив, що п'ятихвилинне пчихання ведмедя замість блокувати агресивний інстинкт може стимулювати його.

Один незалежний депутат із колишньої парламентської групи «Порядок, законність і справедливість», прочитав відгуки провінційної преси на захисний спрей «Антиведмедин» і звинуватив двох депутатів од «Герба» в конфлікті інтересів, оскільки на їхнє наполягання спрей був визнаний як ефективний захисний засіб, і державне замовлення відійшло заводові «Зодіак», де головний інженер був родичем першого депутата і кумом другого.

Заперечення якості спрею «Антиведмедин» збадьорило родопських браконьєрів, і тільки за один тиждень були вбиті три ведмеді, тому-то в елітному ресторані у Веліграді пропонувалися ведмежі фрикадельки і фірмове блюдо «Ведмежа лапа».

Газета «Галерея» одразу ж звернула увагу на те, що в час, коли в країні людей непокоїть доля ведмедів, голова парламенту Цецка Цачева вважає за необхідне пояснити, що фірмове блюдо «Ведмежа лапа» робиться з курячого м'яса, так що спроби втурити її в новий скандал – мерзенна інсинуація.

Із болгарської переклав
Дм. МОЛЯКЕВИЧ.

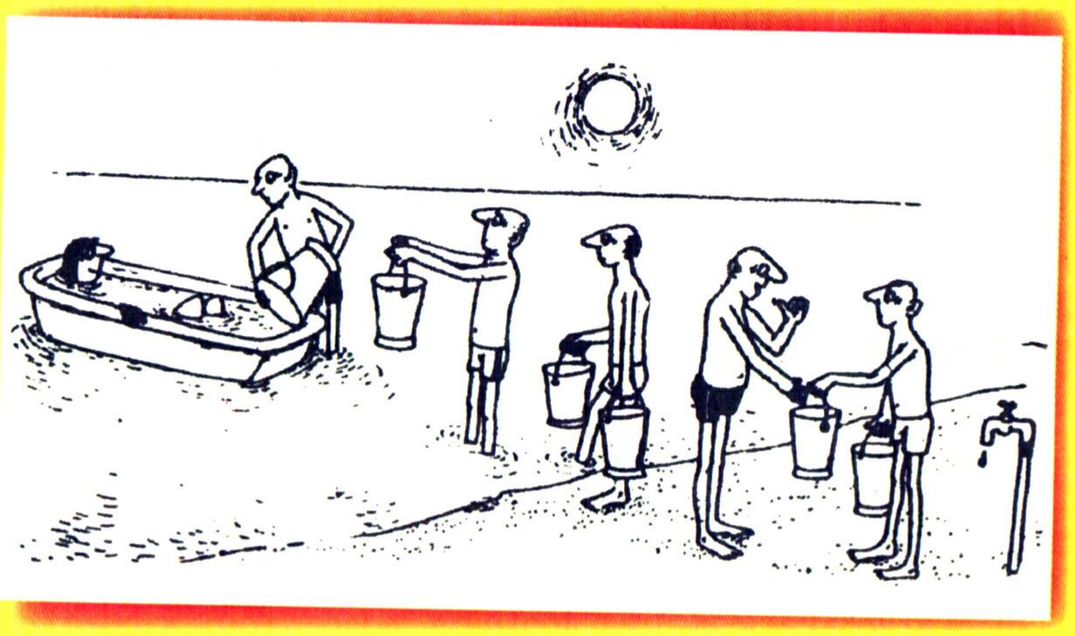

ПЕРЕЦЬ № 9 (1637)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ
(відповідальний секретар).

Засновник:
Державне видавництво
«Преса України».

Зареєстровано
Державним комітетом
телебачення
і радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 10334
від 30.08.2005 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
Для своєчасного отримання
гонорару прохання разом із
творами надсилати копію
довідки про присвоєння
ідентифікаційного номера та
вказати дату народження
і домашню адресу.

Здано до набору 13.09.2012.
Підписано до друку
25.09.2012.
Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 6950 прим.
Зам. 0110209.
Ціна договірна.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Internet: http//uamedia.
visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

16 сторінка

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Валерій КОНОНЕНКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– І де ж ти, чоловіче, вештався аж три дні? Я вже встигла заміж вийти.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Володимир АДАМОВИЧ

Валерій ЧМИРЬОВ

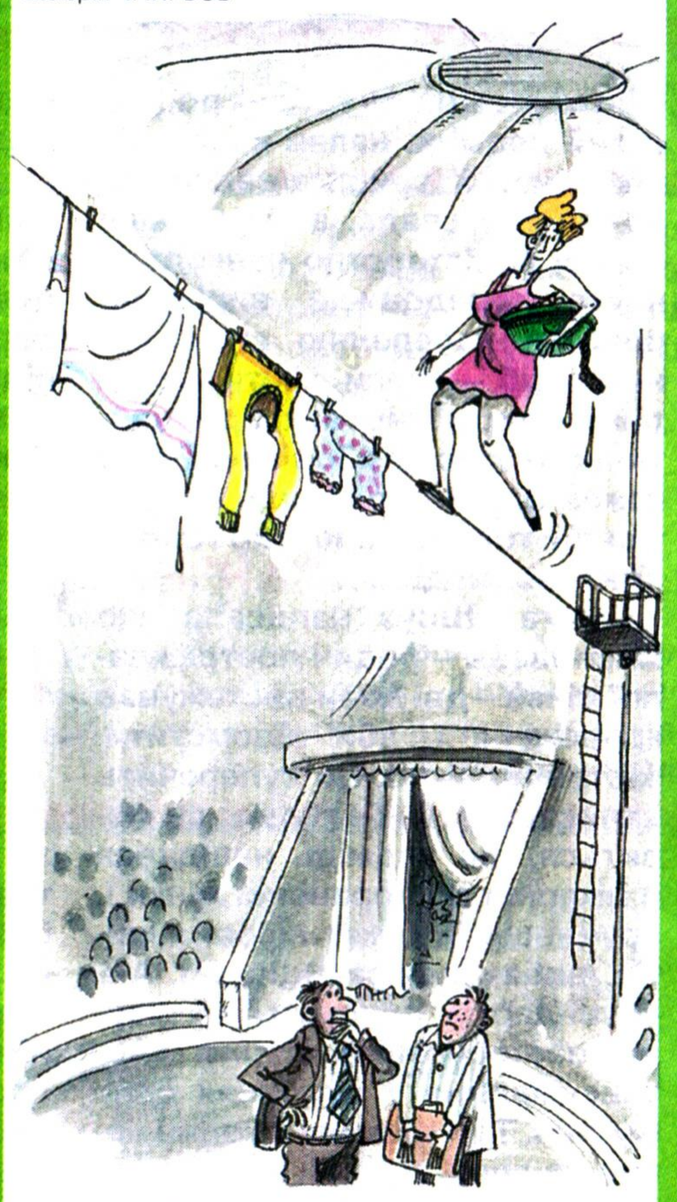

– Цирк сьогодні вихідний.

Микола КАПУСТА

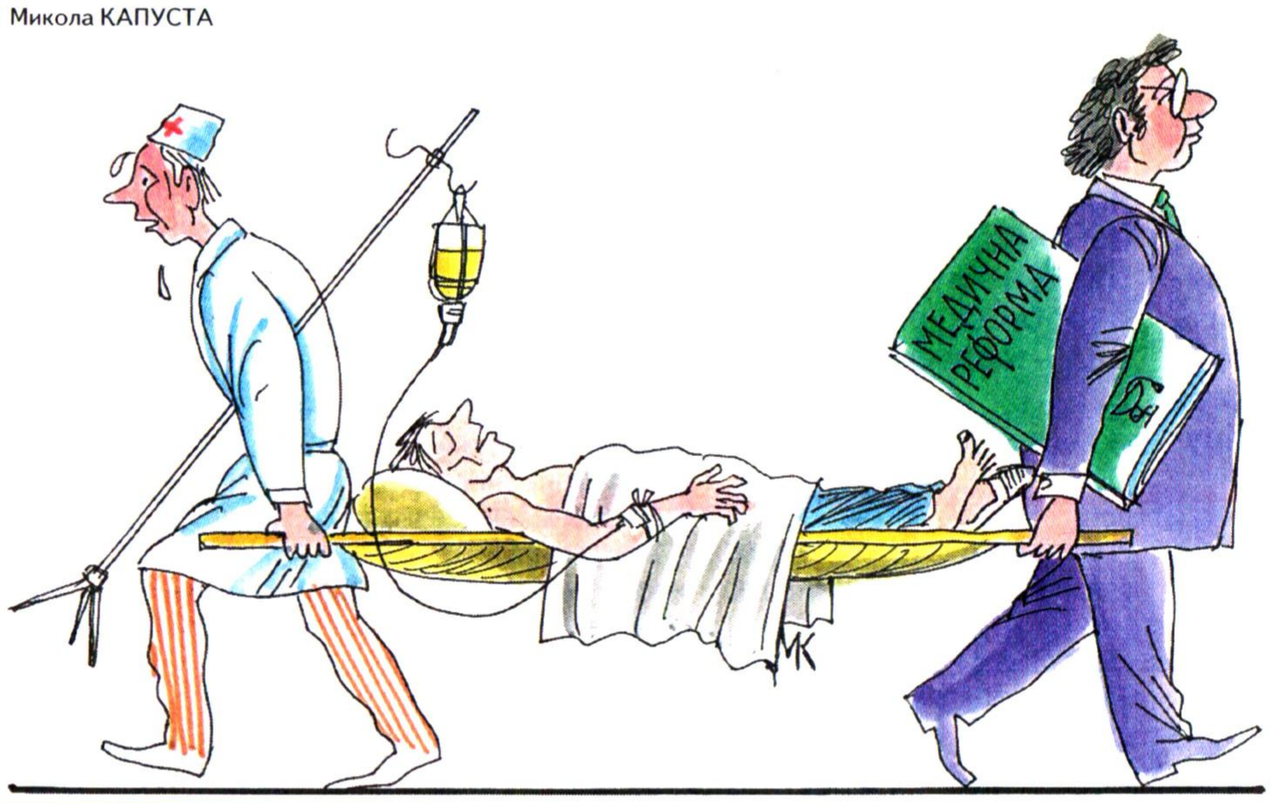

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Щось у тебе, Пацюче, вареники не літають?!
– Певно, сьогодні погода нельотна.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!